

ĐẢNG SAU VỤ LÊ THỊ PHƯƠNG ANH BỊ BẮT: VAI TRÒ CỦA BỘ TRƯỞNG CA TRẦN ĐẠI QUANG VÀ TỘI BÁN NƯỚC CỦA NGUYỄN PHÚ TRỌNG – TRƯƠNG TẤN SANG

Lê Anh Hùng

Sau khi ĐBQH Dương Trung Quốc chuyển cho tôi [“công văn” của Bộ Công an](#) ngày 18.7.2013 “trả lời” Quốc hội về đơn thư tố cáo của tôi (lập lại kết luận điều tra của Công an Quảng Trị năm 2010 rằng tôi bị “tâm thần hoang tưởng” để bác bỏ vụ việc – nếu link kia không xem được thì xem [ở đây](#)) thì những diễn biến xung quanh đó cho thấy là liên minh Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng đã thoả hiệp với phe cánh Trương Tấn Sang (Nguyễn Phú Trọng đã thoả hiệp với liên minh Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh, những kẻ bị tôi tố cáo từ năm 2008, để được ngồi vào chiếc ghế TBT tại Đại hội Đảng khoá XI đầu năm 2011):

- i. Trương Tấn Sang, nhân vật trước đó luôn tỏ ra “bài Trung, thân Mỹ” đột ngột thăm Trung Quốc từ ngày 19-21.6.2013. Chuyến thăm này bị [dư luận đả kích rất mạnh](#), thậm chí bị lên án là [một sự đầu hàng](#); tư thế của ông Trương Tấn Sang trong cuộc gặp cũng nói lên điều đó;
- ii. Ngày 27.6.2013, PTT Hán tặc Hoàng Trung Hải tháp tùng Trương Tấn Sang thăm Indonesia;
- iii. Blog Tư Sang Nham Hiểm (<http://tusangnhamhiem.blogspot.com>), một blog được cho là của phe nhóm Nguyễn Tấn Dũng nhằm vào Trương Tấn Sang đột nhiên biến mất vào thời điểm này.

Với việc băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng thoả hiệp với Trương Tấn Sang, cộng với điều kiện ông ta thần phục Trung Quốc, dĩ nhiên Trương Tấn Sang được hứa hẹn dành cho chiếc ghế Tổng Bí thư trong nhiệm kỳ Đại hội Đảng khoá XII. Điều này đồng nghĩa với việc ông Trần Đại Quang (một ứng cử viên hàng đầu trong cuộc chạy đua vào ngôi vị TBT) bị gạt ra ngoài.

Vì vậy, ngay sau khi tôi [gửi thư ngỏ cho Bộ trưởng Công an](#) Trần Đại Quang ngày 13.7.2013 (kèm theo đơn tường trình của vợ tôi về việc cô ấy bị hai tên thanh niên chặn xe máy, hành hung và suýt nữa thì lại bị chúng tiêm thuốc vào người ngay tại trung tâm Tp Đông Hà ngày 13.7) thì Bộ Công an đã có công văn “trả lời” Quốc hội về vụ tố cáo của tôi. Khi ĐBQH Dương Trung Quốc chuyển cho tôi công văn này vào ngày 18.7.2013 thì nó đã [bị cắt đầu cắt đuôi](#), không biết cơ quan nào phát hành, thời gian phát hành và ai là người ký.

Trước tình thế đó, ông Trần Đại Quang bèn ngấm ngầm ủng hộ vợ chồng tôi hòng sử dụng chúng tôi để chống lại bè đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng – Trương Tấn Sang và tranh giành chiếc ghế TBT khoá tới.

Đầu tiên, ông Trần Đại Quang tạo điều kiện cho vợ tôi có việc làm và thu nhập. Ông có một tay đệ tử thân tín tên là Chiến, phụ trách bán hàng của Tổng Cty Bia Rượu & Nước Giải Khát Sài Gòn ở mấy tỉnh miền Trung. Chiến tiếp xúc với vợ tôi rồi bảo cô ấy nộp hồ sơ vào làm tiếp thị bia Sài Gòn. Phương Anh bắt đầu đi làm tiếp thị bia Sài Gòn ở Đông Hà từ tháng 9.2013.

÷

Đến đây lại xảy ra một chuyện quan trọng khác. Số là Hoàng Trung Hải có một tay đệ tử tên là Thành; tay này khá có “vai vế” trong đám đàn em xã hội đen của Hải. Thành được Hải tin tưởng giao cho nhiều vụ việc quan trọng, nhưng dần dà anh ta nhận ra được bản chất tàn ác đến mức man rợ của Hoàng Trung Hải và hiểu được rằng ở đời cái gì cũng có giá của nó nên về sau anh ta có ý ngãng ra. Anh ta đã không nghe lời Hoàng Trung Hải khi hắn yêu cầu anh ta hãm hiếp vợ tôi (để buộc cô ấy ký phủ nhận đơn thư tố cáo). Một số lần Hải buộc anh ta tiêm thuốc độc vào người vợ tôi, anh ta đã lén thay thuốc bằng nước suối. Anh ta còn hai lần thả Phương Anh về khi cô ấy bị quân xã hội đen của Hải bắt cóc.

Những kẻ dám trái ý Hoàng Trung Hải đều phải lãnh hậu quả thảm khốc. Phương Anh kể là có hai kẻ vì quá thương Phương Anh mà không tuân lệnh hắn hãm hiếp cô nên đã bị hắn cho đàn em lấy dao băm vằm ngay trước mắt cô.

Đây là tin nhắn từ tay chân của Hoàng Trung Hải gửi vào số máy của tôi khi chúng tôi ra Hà Nội từ ngày 22 – 25.10.2013.

Ngày 12.9.2013, vợ tôi tình cờ gặp Thành ở gần Chợ Phường 5, Đông Hà. Anh ta bị thương rất nặng. Anh ta cho biết là chính Hải đã cầm súng bắn vào anh ta rồi ra lệnh cho đàn em đem xác đi vứt khi tưởng anh ta đã chết. May thay, anh ta không chết và tên đàn em kia cũng từng chịu ơn huệ của anh ta nên giúp anh ta trốn thoát.

Mặc dù vợ con Thành ở Hà Nội và bản thân anh ta rất giàu nhưng anh ta không dám về Hà Nội, vì biết quân của Hải giám sát chặt chẽ nhà anh ta. Anh ta quanh quẩn ở Đông Hà, ngủ vạ vật ở vỉa hè, xó chợ và tìm cách gặp vợ tôi (vì Phương Anh thường xuyên bị cả công an lẫn tay chân xã hội đen của Hải bám theo nên không dễ gặp).

Thành nói với Phương Anh là anh ta có chứng cứ phạm tội của Hải và muốn hợp tác với tôi. Trước mắt, anh ta cần ít tiền để mua thuốc chữa trị. Lành vết thương, anh ta sẽ về Hà Nội lấy chứng cứ và đưa cho tôi.

Vợ tôi đưa cho anh ta một ít tiền để anh ta mua thuốc thang và đồ ăn thức uống. Tối 14.9, anh ta ra Hà Nội. Anh ta không dám về nhà hay liên lạc với vợ con, mà tá túc ở nhà một người quen để chờ cơ hội lấy chứng cứ, như lời anh ta nói.

Tối 15.9, tôi lên xe ra Hà Nội và sáng hôm sau tới nơi. Mục đích chính là gửi đơn thư tố cáo mới (do Phương Anh trực tiếp ký) cho ĐBQH Dương Trung Quốc và xem nếu tiện thì gặp Thành ở Hà Nội rồi lấy chứng cứ luôn.

Sáng 16.9.2013, tôi đến văn phòng của ĐBQH Dương Trung Quốc và gửi đơn thư cho ông.

Tôi chờ cơ hội để gặp Thành nhưng anh ta cứ hẹn lần này lần khác. Rồi anh ta nói là chỗ anh ta đang ở đã bị lộ, anh ta cần phải rời khỏi Hà Nội gấp và vào Đông Hà trước để gặp tôi trong đó. Anh ta hỏi tôi làm thế nào để đưa tiền cho anh ta, vì anh ta hết sạch tiền. Tôi đành bảo anh ta có thể gặp tôi, tôi đưa tiền cho và lấy chứng cứ luôn. Nhưng anh ta lại nói là gặp tôi sợ nguy hiểm. Tôi bảo anh ta nếu vậy thì anh cứ lên ô tô rồi gán điện thoại cho nhà xe. Khi nào vào Đông Hà, Phương Anh sẽ mua máy mới cho. (Tôi và anh ta liên lạc bằng tin nhắn quan 2 sim điện thoại bí mật.)

Sáng 18.9, Thành vào tới Đông Hà. Sáng 19.9, tôi cũng về tới Đông Hà. Anh ta hẹn vợ tôi tới chợ Phường 5 gặp anh ta trong chợ, Phương Anh đưa tiền (7 triệu VNĐ) rồi anh ta đưa chứng cứ cho.

Sáng 19.9, Phương Anh vào chợ thì gặp Thành. Anh ta mặc áo mưa và mang theo một cái cặp số. Vừa gặp Phương Anh, anh ta giục đưa tiền ngay cho anh ta. Phương Anh vừa đưa tiền cho anh ta thì anh ta nói nhanh “Có người” rồi quay quả đi luôn mà không giao cặp tài liệu cho Phương Anh.

Sau đó, Thành nhắn tin lại cho tôi là sợ đưa chứng cứ cho Phương Anh rồi thì sẽ nguy hiểm cho Phương Anh và hứa sẽ tìm cơ hội đưa chứng cứ cho tôi. Quả thực là quân của Hải bám theo Phương Anh rất sát, chúng thậm chí mò vào tận trong chợ khi Phương Anh đi chợ, và khi Phương Anh về đến đầu hẻm 32 Nguyễn Chí Thành thì có 3 tên chờ cô ấy ở đấy và sấn vào gây sự. Phương Anh kêu lên và may có người đi qua nên bọn chúng không dám làm tới.

Hôm sau, Thành lại nhắn tin đặt thẳng vấn đề với tôi là anh ta sẽ đưa cho tôi số chứng cứ kia, với điều kiện là tôi phải đưa cho anh ta thêm 20 triệu VNĐ nữa; anh ta phải lánh sang Thái Lan để tránh đám đàn em nhan nhản của Hải và vì thế cần tiền để làm hộ chiếu giả. Tôi nói, vợ chồng tôi bị đánh phá lên bờ xuống ruộng thế nào ra tiền; chúng tôi chỉ xoay xoã thêm được 12 triệu VNĐ nữa là cùng thôi. (Thời gian đó, Hội Văn bút Quốc tế – PEN International – mới hỗ trợ cho tôi 1.600USD nên tôi vẫn còn một ít; ngoài ra, Phương Anh mới đi làm tiếp thị Bia Sài Gòn nên cũng có đồng ra đồng vào.)

Chiều 21.9.2013, Thành nhắn tin bảo tôi chờ Phương Anh xuống Cửa Việt rồi vào khu nhà mà trước đó chúng từng bắt cóc Phương Anh đưa đến đó. Tôi liền lấy xe máy chở vợ đi lòng vòng hòng đánh lạc hướng bọn tay chân của Hải rồi phi xuống Cửa Việt. Đến nơi thì chẳng thấy anh ta đâu, nhắn tin không thấy hồi âm. Mỗi một lúc sau, anh ta nhắn tin lại là cạnh khu nhà ấy có một toán khả nghi đang ngồi nhậu, anh ta sợ bị lộ nên đã rời khỏi đó rồi.

Trở về Đông Hà, tôi bảo Thành cứ đặt cặp chứng cứ ở đâu đấy và nhắn tin chỉ cho tôi đến lấy rồi tôi đưa tiền luôn cho. Tuy nhiên, anh ta lại tỏ ra vô cùng thận trọng. Anh ta dặn tôi là sáng ngày 22.9, tôi đưa tiền cho vợ rồi tôi và vợ mỗi người một hướng. Anh ta sẽ thả va ly chứng cứ ở một chỗ nào đó cho tôi rồi tôi bảo vợ đưa tiền ngay cho anh ta ở một địa điểm khác.

Tôi đồng ý với kế hoạch của anh ta nhưng nỗi nghi ngờ từ trước đó thì lại càng tăng lên. Tôi bảo vợ cứ ở nhà đó xem anh ta thế nào rồi tính. Mấy hôm đó, quân của Hải phát hiện ra là Thành còn sống và đang ở Đông Hà (vì một lần Thành chạm trán với chúng) nên bọn chúng bố trí nhiều tên

lãng vãng quanh nhà bà ngoại Phương Anh để phòng khả năng Thành tiếp xúc và đưa tài liệu cho chúng tôi.

Khoảng 10h sáng, Thành nhắn tin cho tôi là anh ta đã thả cặp đưng chứng cứ đầu hẻm 11 Nguyễn Du; anh ta giục tôi ra lấy ngay và bảo vợ đưa tiền cho anh ta luôn. Tôi chạy ra đầu ngõ thì thấy một cái cặp số ở đầu ngõ. Mừng quá, tôi cầm lấy và chạy thực mạng về nhà. Thành nhắn tin liên tục là giục tôi bảo vợ đưa tiền cho anh ta luôn, thậm chí thấy tôi chần chừ anh ta còn lên giọng rủa tôi. Lúc cầm chiếc cặp số chạy về nhà, tôi thấy cặp nhẹ một cách đáng ngờ. Vì thế, tôi lập tức lấy dao cạy chiếc cặp ra. Khi mở ra thì hỡi ôi, trong cặp chỉ có 2 cuốn sổ tay mới tinh, một khổ lớn và một khổ nhỏ!

Tôi rất bức với anh ta về trò lừa gạt đó. Tuy nhiên, sau đó chúng tôi vẫn quyết định đưa cho anh ta đủ 12 triệu VNĐ. Anh ta nói là rất biết ơn vợ chồng tôi.

÷

Mặc dù Thành không trao cho chúng tôi được một chứng cứ nào nhưng khi tôi xách chiếc cặp số chạy thực mạng từ ngoài hẻm 11 Nguyễn Du, Đông Hà về nhà thì một số tên tay chân của Hải vẫn lãng vãng quanh nhà bà ngoại tôi lại nhìn thấy. Phương Anh quan sát thấy chúng và cho biết lúc đó chúng luống cuống không biết xử lý thế nào.

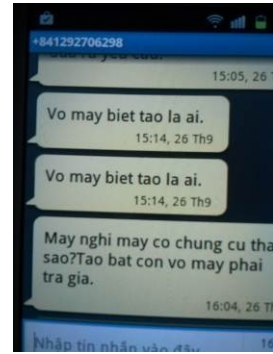
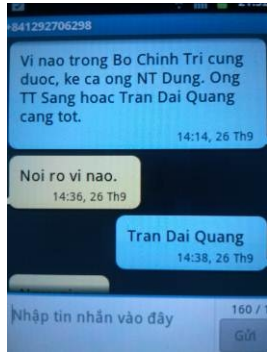
Tôi dặn vợ là từ giờ trở đi gặp chúng thì hãy cứ làm như là mình đang nắm chứng cứ trong tay để dọa chúng. Một hai hôm sau đó, mặc dù quân của Hoàng Trung Hải vẫn bám theo Phương Anh nhưng chúng giữ khoảng cách và tỏ thái độ rất hoà nhã, chứ không chực chờ cơ hội để sấn vào gây gỗ và hành hung cô ấy như mọi khi. Vợ tôi cũng được thể làm cao, lên giọng dọa chúng.

Ngày 25.9, người của liên minh Nguyễn Tấn Dũng – Trương Tấn Sang (Trương Tấn Sang đã thoả hiệp với băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng như tôi đã trình bày ở trên) liên lạc với tôi qua tin nhắn điện thoại. Tay này cũng gặp vợ tôi ở Đông Hà và tỏ thái độ mong muốn hợp tác với chúng tôi. (Trong mấy tin nhắn đầu tiên, anh ta lên giọng dọa nạt. Sau thấy tôi tỏ thái độ cứng rắn nên anh ta xuống giọng và đề nghị “hợp tác”). Nguyễn Tấn Dũng và Trương Tấn Sang muốn tôi thoả hiệp và không tố cáo nữa. Họ hẹn sẽ bố trí gặp tôi.

Tối 26.9, tôi lên xe ra Hà Nội và sáng hôm sau đến nơi, mục đích là để lấy hộ chiếu mà tôi đã làm hôm 16.9. Tối 28.9, tôi rời Hà Nội trở lại Đông Hà để gặp Trương Tấn Sang – Nguyễn Tấn Dũng theo sắp xếp của “đặc phái viên” của hai ông này. Tay “đặc phái viên” này từng là một kẻ giết người không ghê tay dưới trướng Hoàng Trung Hải, vợ tôi chẳng lạ gì hắn, nhưng lúc này hắn đã “đầu quân” cho Nguyễn Tấn Dũng và Trương Tấn Sang.

Cuộc gặp ngày hôm sau đó đã không diễn ra; mấy lần hẹn sau đó cũng vậy; thậm chí họ tính chuyển cho tôi 50 tỷ VNĐ cũng không thực hiện được. Thì ra chính Hoàng Trung Hải đã tìm mọi cách ngăn không cho hai ông Sang – Dũng gặp tôi, cũng như ngăn chặn mọi thoả hiệp giữa hai ông này với tôi. Hình như hắn sợ sau khi tôi gặp hai ông kia, có tiền và nắm chứng cứ trong tay thì tôi sẽ tiếp tục tố cáo những tội ác của hắn.

Toàn bộ tin nhắn trao đổi giữa tôi với “đặc phái viên” của bộ đôi Trương Tấn Sang – Nguyễn Tấn Dũng:

Vo anh la dua bam tron lam.
21:48, 26 Th9

Hien nay co rat nhieu phia
muon hop tac voi anh.Toi hi
vong anh giu dung hen.
12:34, 27 Th9

Cac anh biet the la tot. Toi it
nhieu cung biet minh biet
ngoi.
13:14, 27 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Cam on.
13:20, 27 Th9

Anh vào chùa?
9:12, 28 Th9

Chieu toi nay toi vào.
9:15, 28 Th9

May gio anh vào toi?
12:31, 28 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Sang mai 7h sáng toi toi
Dongha. Nhung ke hoach cac
anh the nao de toi biet?
12:47, 28 Th9

Anh bo tri thoi gian gap.Toi
nghe noi muon trao doi voi
anh.
13:30, 28 Th9

Sang mai 10h den thang nha
me vo toi
13:52, 28 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Ok.
15:24, 28 Th9

Anh vào chùa?
18:41, 28 Th9

Toi dang vào.
18:43, 28 Th9

Anh vào chùa?
8:46, 29 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Toi vào den noi sang nay roi.
8:46, 29 Th9

Ok.
8:56, 29 Th9

Ha Noi chuan bi vào den.
9:48, 29 Th9

Ok
9:58, 29 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Co may nhom muon gap anh?
11:49, 29 Th9

Anh vào Hue duoc khong?Co 2
vi ho rat muon duoc gap anh.
11:53, 29 Th9

Y anh sao?Ho den Hue roi.
14:41, 29 Th9

Ho muon gap toi thi ra day gap.
Ho that hen mot lan roi.
17:09, 29 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Ho xin anh vào Hue vi ho lan
nay.
17:08, 29 Th9

Ho xin anh vào Hue vi ho lan
nay duoc khong?
17:09, 29 Th9

Hai vi nao?
17:31, 29 Th9

Bao gio gap? Bo tri phuong
tien the nao?
17:31, 29 Th9

Nhập tin nhắn vào đây

Hung dung va 1 nguoi nuoc
ngoai.
17:43, 29 Th9

Anh lo vào duoc khong?Neu
khong anh bo tri dau do bi mat.
17:46, 29 Th9

Bay gio toi roi. Toi ko lo
phuong tien duoc. Xe co chung
nay ko co. Neu ho muon bi mat
thi cu ra day gap toi roi di dau
do trao doi cung duoc.

Nhập tin nhắn vào đây

Cam on anh.
18:44, 29 Th9

Troi mua bao ho ra Ha Noi roi.
Mai 2 vi do vào lai.
16:44, 30 Th9

Ok
16:50, 30 Th9

Anh va vo anh vào Hue duoc
khong? Cui gio chieu nay.

Nhập tin nhắn vào đây

Ho mong muon duoc gap vo
chong anh.
10:11, 1 Th10

Ok. Cac anh bo tri xe co di.
10:19, 1 Th10

Toi khong con la nguoi cua ong
Hai.Hien tai bo tri xe rat kho.
10:26, 1 Th10

Anh hieu cho ho.
10:29, 1 Th10

Nhập tin nhắn vào đây

The nao anh?
13:20, 1 Th10

Ko co xe thi cac anh thue bao
mot chiec taxi ca di lan ve cho
chu dong. Cho ho so dien thoai
cua toi de lien lac. Hon nua o
Hue buoi toi thi chi minh toi di
la duoc roi.
13:27, 1 Th10

Lam sao toi goi xe ngoai do
nhu anh noi duoc

Nhập tin nhắn vào đây

Anh goi xe o Hue.
16:17, 1 Th10

Phai co vo anh nua.Toi se goi
xe.
16:24, 1 Th10

Vo toi met. Lai con con cai.
Mong ho thong cam. Quan
trong la toi chu ko phai vo toi.

Nhập tin nhắn vào đây

Ho biet anh quang trong.
Nhung vo anh ho mong muon
anh dong y.
16:37, 1 Th10

Ho muon gap vo toi nua thi ra
day. Ho tu te thi con nhieu co
hoi. Vo toi met, khong the di
duoc. Mong ho thong cam.
16:42, 1 Th10

Ok.

Nhập tin nhắn vào đây

Xe Hue chay ra.Anh co dua
theo gi de trao doi khong?
16:58, 1 Th10

Khong. Chi sau khi moi chuyen
xong xuai.
17:01, 1 Th10

Toi ra Dong Ha luc sang.
12:37, 2 Th10

Cui gio toi den don anh.

Nhập tin nhắn vào đây

Cui gio toi den don anh.
12:38, 2 Th10

5h Duoc khong?
12:59, 2 Th10

Ho dong y moi trao doi của
anh.Ho khong yeu cau anh dua
cho ho.
13:09, 2 Th10

Toi phat buc voi nhung loi hen
của cac anh

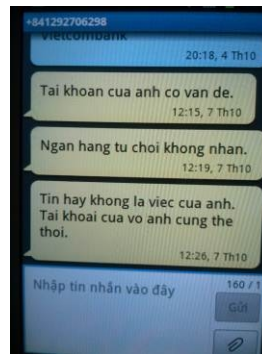
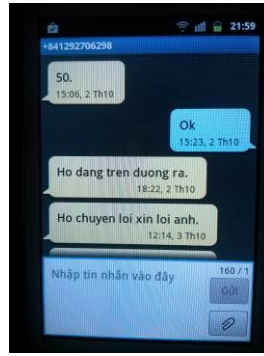
Nhập tin nhắn vào đây

Anh thong cam.Nhieu phe phai
qua.
13:18, 2 Th10

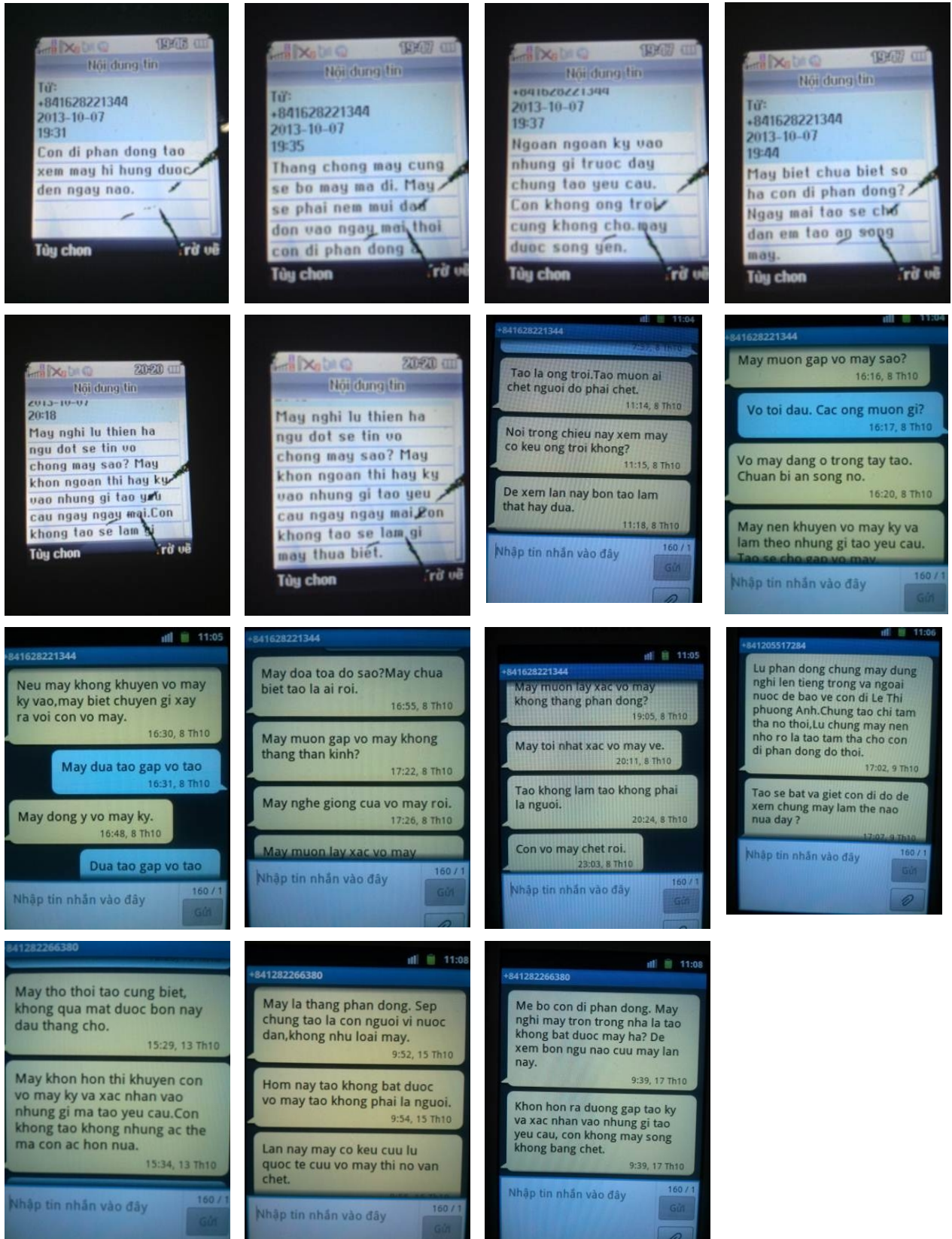
Chieu nay toi co cuc hen
nhung danh hoan lai vi cac anh
do.
13:28, 2 Th10

Cam on anh.Gap o nha me vo
anh hay o ngoai.
14:36, 2 Th10

Nhập tin nhắn vào đây

Một mặt, Hoàng Trung Hải ngăn chặn hai ông Sang – Dũng tiếp cận và thoả hiệp với tôi, một mặt hẳn cho tay chân tăng cường đe dọa và khủng bố vợ chồng tôi với mức độ trắng trợn và ngang ngược chưa từng thấy. Đỉnh điểm của đòn trấn áp và khủng bố là vụ tay chân của hắn [bắt cóc Phương Anh](#) vào 4h chiều ngày 8.10.2013 ngay tại Tp Đông Hà. Nếu không có sự lên tiếng kịp thời của dư luận (và có lẽ là cả áp lực nội bộ) khiến chúng phải thả Phương Anh vào giữa đêm hôm đó thì chắc chắn chuyện tồi tệ nhất đã xảy ra với Phương Anh. Thời gian đó, Phương Anh nhiều khi không dám lộ mặt ra đường. Chúng phong toả nhà bà ngoại Phương Anh, nơi chúng tôi đang ở nhờ, thậm chí chúng còn đột nhập vào tận phòng của tôi và lấy cắp ví tiền của tôi.

Không chỉ nhắn tin khủng bố, đe dọa vợ chồng tôi, bọn đàn em xã hội đen của Hoàng Trung Hải

còn trắng trợn nhấn tin đe dọa những người công khai lên tiếng ủng hộ chúng tôi như chị Ngô Thị Hồng Lâm ở Vũng Tàu, hay blogger Đặng Bích Phượng ở Hà Nội.

Thời gian Phương Anh vào làm cho Bia Sài Gòn ở Đông Hà, Phương Anh cho biết là công an cũng gọi điện cho Chiến đe dọa, yêu cầu đuổi Phương Anh, nhưng Chiến tỏ ra cứng rắn, không đồng ý. Sau đó, tôi nhận thấy Chiến có vẻ ưu ái Phương Anh trong khi anh ta biết câu chuyện tố cáo của chúng tôi, và bản thân anh ta cũng bị tay chân của Hoàng Trung Hải đe dọa, nên chắc chắn anh ta phải có thế lực rất mạnh nào đó đứng sau, và thế lực này muốn tạo điều kiện cho chúng tôi sinh sống để tiếp tục theo đuổi vụ tố cáo.

Qua vài lần Phương Anh khơi chuyện, Chiến đã úp mở nói ra thế lực đó chính là Bộ trưởng Công an Trần Đại Quang.

Ngày 21.10.2013, hai vợ chồng tôi ra Hà Nội. Mục đích là đưa Phương Anh đi khám và gặp ĐBQH Dương Trung Quốc để hỏi về đơn thư tố cáo do Phương Anh ký và gửi ông hôm 16.9 luôn. Mấy hôm đó Phương Anh bị đau đầu dữ dội. Trưa hôm sau, chúng tôi gặp ĐBQH Dương Trung Quốc tại văn phòng làm việc của ông (216 Trần Quang Khải, Hà Nội). Trong cuộc gặp đó, ngoài ông Dương Trung Quốc, chúng tôi còn gặp một người nữa mà ông Quốc giới thiệu là “luật sư” của ông, nhưng vợ tôi đã nhận ra [đó chính là một tên tay chân của Hoàng Trung Hải](#): hắn đã cho tay chân “kèm” ông Dương Trung Quốc trong cuộc gặp gỡ này để nếu chúng tôi trao chứng cứ cho ông Dương Trung Quốc thì người của hắn sẽ [không chế ông Quốc và tước đoạt](#).

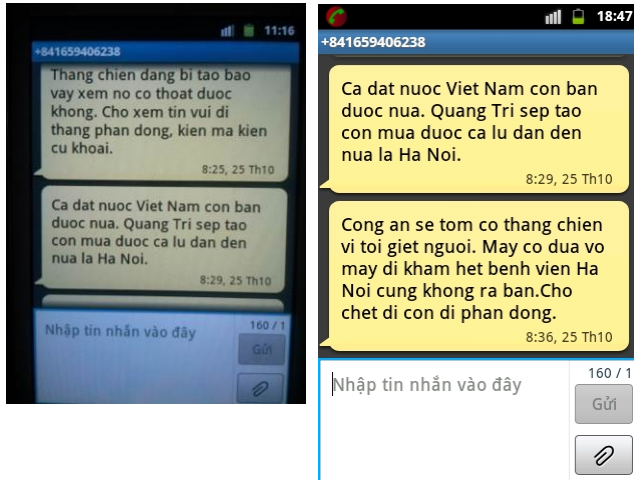
Buổi chiều, tôi đưa vợ vào Viện Quân y 108 để khám. Tuy nhiên, không những các bác sỹ khám không ra bệnh cho Phương Anh mà còn có những hành động rất đáng ngờ.

Thời gian chúng tôi ở Hà Nội, tay chân của Hoàng Trung Hải luôn theo sát chúng tôi để đe dọa, khủng bố:

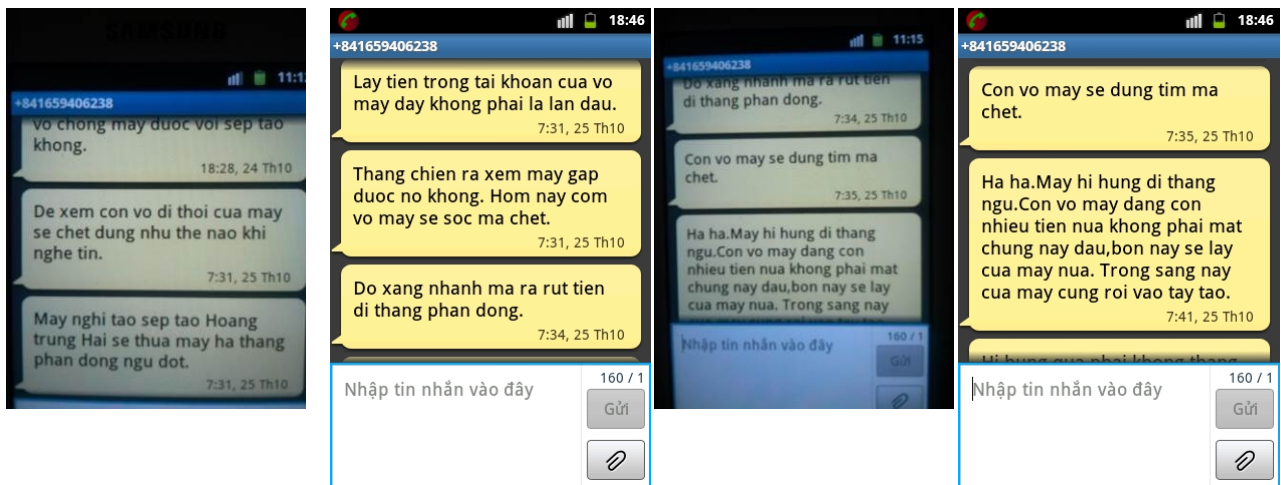
Trước tình cảnh bị quân của Hoàng Trung Hải đe dọa và khủng bố ác liệt như vậy, tôi bàn với vợ là nên ở lại Hà Nội theo đề nghị của Chiến. Trước đó, Chiến từng bảo vợ tôi ra Hà Nội mở đại lý bia Sài Gòn, nhưng chúng tôi không đồng ý, vì nghĩ không thể đem cả 3 đứa nhỏ ra Hà Nội nên muốn ở Đông Hà với các con. Nay trước tình hình như thế thì để tránh nguy hiểm chúng tôi chỉ còn cách ra Hà Nội; ở giữa thủ đô và có nhiều bạn bè, đồng đội bên cạnh thì chắc chắn chúng tôi sẽ an toàn hơn so với ở Đông Hà, nơi mà cả bộ máy chính quyền lẫn công an đều đã nằm trong tay Hoàng Trung Hải.

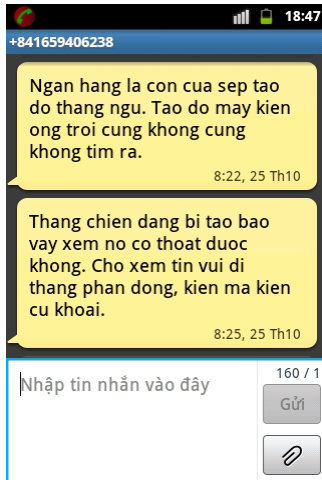
Chiều tối 22.9, Phương Anh gọi điện thoại báo cho Chiến về quyết định đó (liên lạc qua số bí mật của Chiến). Chiến rất vui khi vợ tôi quyết định ở Hà Nội, anh ta nói là anh ta sẽ bố trí để hôm sau đi ô tô ra Hà Nội luôn. Dự kiến sẽ thuê một ngôi nhà lớn để làm văn phòng và vợ chồng

Sáng 25.9, khi vợ chồng tôi rời khỏi nhà nghỉ, chúng lại theo sát chúng tôi và nhắn tin khủng bố. Sau khi đổ xăng, chúng tôi đến cột ATM của chi nhánh ngân hàng Vietcombank ở phố Phương Mai để Phương Anh rút tiền từ tài khoản Vietcombank thì tài khoản của cô ấy không còn một đồng nào. Phương Anh choáng váng, gần như ngất xỉu. Số tiền 30 triệu VNĐ mà Phương Anh tích góp được từ công việc tiếp thị bia Sài Gòn (giao hàng cho các đại lý con) và cô ấy gửi vào tài khoản của mình không lâu trước khi ra Hà Nội đã bị chúng rút sạch. Điều đáng nói là phiếu gửi tiền vào tài khoản mà Phương Anh để trong ví trong tủ bán hàng ở nhà đã bị chúng lấy cắp nên chúng tôi không có cơ sở gì trong tay để khiếu nại ngân hàng.

Liên đó, chúng nhắn tin dọa sẽ lấy hết tiền trong tài khoản của tôi. Ngay lập tức tôi lấy thẻ ATM của mình đút vào máy để rút tiền, và dù tài khoản của tôi vẫn còn tiền nhưng máy ATM vẫn báo lỗi và tôi không thể rút được tiền. Tôi và vợ liền phi sang chi nhánh ngân hàng Vietcombank ở gần nút giao thông Phạm Ngọc Thạch – Chùa Bộc, nhưng khi đút thẻ ATM vào thì máy lại báo lỗi và tôi không thể rút được tiền. Tôi bèn phi ngay về nhà nghỉ lấy CMND và vào ngân hàng để rút tiền từ tài khoản thì may thay, số tiền mấy triệu của tôi vẫn còn, chúng chưa kịp cướp và xóa dấu vết. (Dù sao, nếu chúng cướp tiền từ tài khoản của tôi thì tôi có thể khiếu nại được, vì tôi vẫn còn giữ các tờ phiếu nộp tiền, đồng thời mỗi lần rút hay nộp tiền vào tài khoản thì hệ thống đều gửi tin nhắn về điện thoại của tôi.)

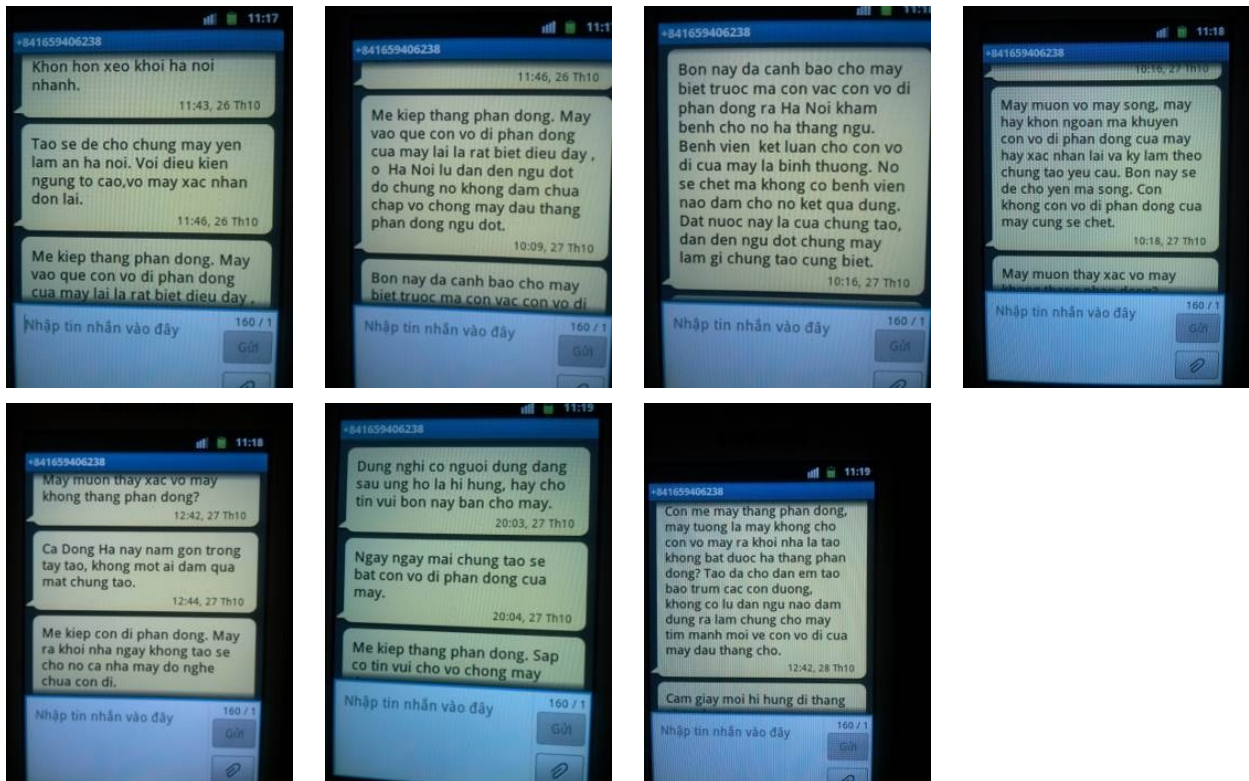

Sáng sớm 25.9, vợ tôi còn liên lạc được với Chiến qua số bí mật của Chiến, anh ta hẹn chiều sẽ liên lạc lại. Nhưng đến chiều thì Phương Anh liên lạc nhiều lần nhưng đều không được, anh ta đã tắt sim đó.

Trước tình thế cả vợ chồng tôi lẫn Chiến đều bị bao vây, mà Chiến thậm chí không khéo đã bị quân của Hải bắt, và tiền thì gần hết, chúng tôi quyết định quay trở về Đông Hà vào chiều tối hôm đó. (Lúc này, Phương Anh chưa liên lạc trực tiếp với ông Trần Đại Quang.)

Trở về Đông Hà, vợ chồng tôi lại tiếp tục bị quân của Hải đe dọa, khủng bố. Mỗi khi Phương Anh ra đường đều bị chúng bám theo và nhân cơ hội gây sự, hành hung.

Ngày 27.9.2013, Phương Anh liên lạc vào số bí mật của Chiến thì không gặp Chiến mà gặp ông Trần Đại Quang. Ông Quang cho biết là sau lần liên lạc cuối cùng với vợ tôi hôm 25.9, Chiến đi

ra ngoài và đã bị quân của Hải bắt đưa đi đâu không rõ. Ông động viên vợ chồng tôi và nói sẽ tìm mọi cách để cứu Chiến.

Đó là lần đầu tiên Phương Anh liên lạc trực tiếp với ông Trần Đại Quang, và cũng từ đây Phương Anh thường xuyên liên lạc với ông: Ông cho vợ tôi biết một số sim bí mật mà ông luôn mang theo người, mỗi khi cần liên lạc, vợ tôi dùng sim mới mua nháy vào số máy bí mật đó, rồi ông sẽ dùng sim khác của ông gọi lại; sau đó, cả hai người đều bẻ hai sim vừa dùng, tức là 2 người dùng sim mới liên lạc với nhau một lần rồi huỷ sim luôn; khi nào ông tắt số máy bí mật thì khi bật máy lên thấy báo cuộc gọi nhờ, ông sẽ gọi lại cho vợ tôi.

(Sau khi nghe phong thanh chúng tôi có chứng cứ tội ác của băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tân Dũng, một vài người cũng bí mật tiếp cận Phương Anh và đề nghị chúng tôi hợp tác với họ, nhưng Phương Anh nói cứ gặp trực tiếp chồng tôi mà làm việc.)

÷

Chỉ sau một hai hôm về lại Đông Hà thì Phương Anh cảm thấy đau ngực dữ dội, như thể có ai đó chèn ngực không cho thở, mấy lần bị ngất xỉu.

Quân của Hải nhắn tin nói toạc móng heo là vợ tôi đã bị ngấm thuốc hôm đi khám ở Viện Quân y 108 (ngày 22.9), chúng còn giả bộ tử tế giục tôi đưa vợ vào Bệnh viện Đa khoa Quảng Trị khám và chữa trị nếu không cô ấy sẽ chết.

Nhưng vợ tôi quyết không vào, vì biết vào đây chúng sẽ cho người tiêm thuốc thủ tiêu mình luôn. (Hồi tôi bị đưa đi điều trị bắt buộc tại Bệnh viện Tâm thần Đà Nẵng từ 4.5 – 24.8.2010, một lần Phương Anh bị quân của Hải gây tai nạn giao thông rất nặng, khiến cô ấy bị ngất xỉu. Những người đi đường dùng máy điện thoại của Phương Anh gọi về cho mẹ Phương Anh, sau đó mẹ Phương Anh đưa con gái vào Bệnh viện Đa khoa Quảng Trị để cấp cứu. Tại đây, chỉ sau khi được đưa vào cấp cứu không lâu, một tên tay chân của Hải đã giả dạng y tá và tiêm cho cô một mũi thuốc khiến cô đờ đẫn mất mấy ngày liền, không còn nhớ gì nữa cả.)

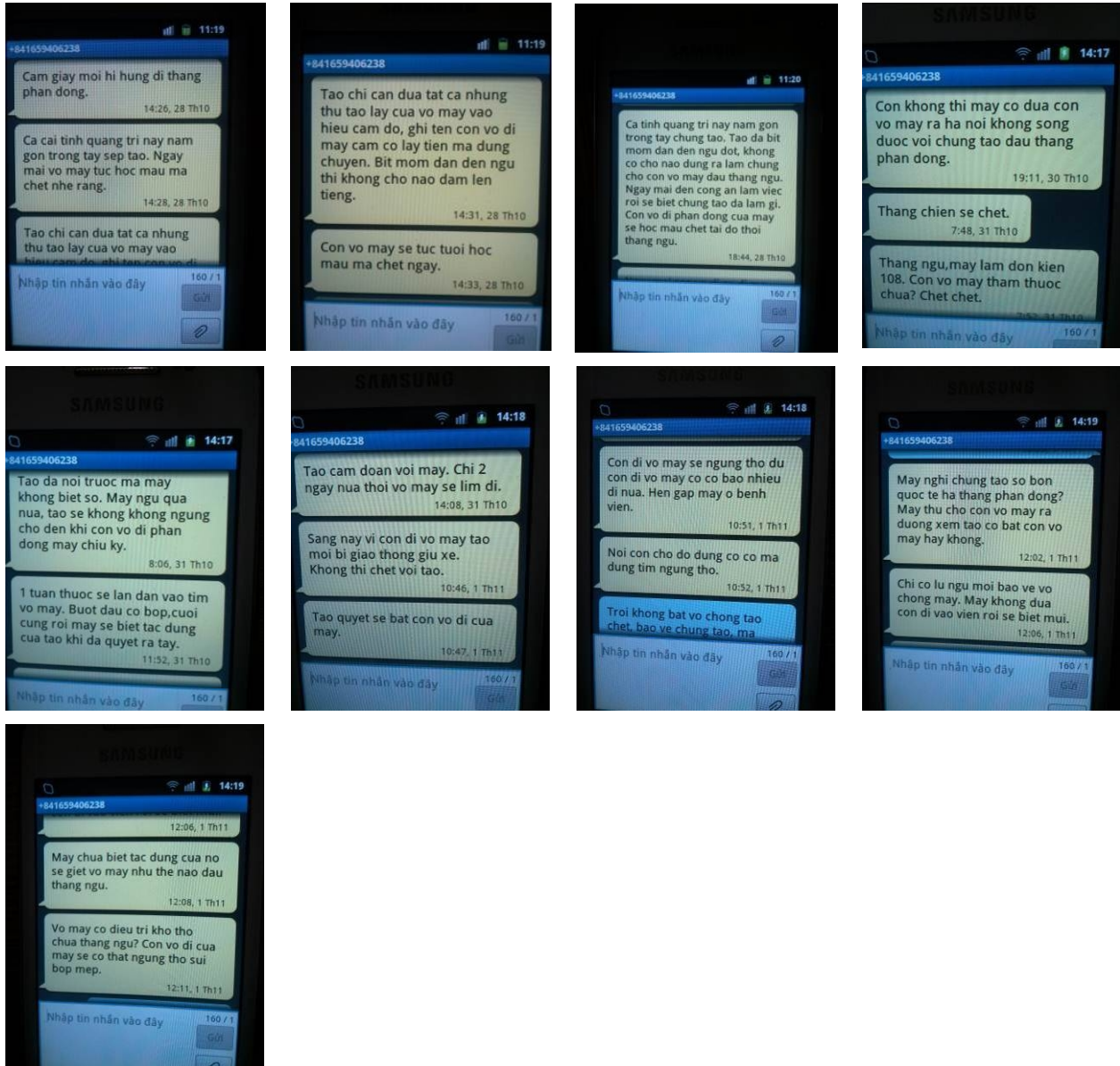
Ông Quang cũng biết chuyện và khuyên vợ tôi đừng vào bệnh viện ở Quảng Trị khám.

Sáng 29.10, Phương Anh đi làm việc với Công an Tp Đông Hà về vụ bắt cóc theo đơn thư mà cô ấy đã gửi cho Công an P.5 và Công an Quảng Trị hôm 9.10.2013. Làm việc được một hồi thì Phương Anh bị mệt và xin về sớm. Buổi chiều, khi tôi chờ Phương Anh ra làm việc tại hiện trường vụ bắt cóc, một số tên côn đồ đã có mặt sẵn ở đó. Một tên nông nghênh chạy lại gặp viên nữ trung úy nói nhỏ gì đó.

Điều đáng chú ý là buồng vệ sinh lưu động của quán bia (nơi Phương Anh vừa đi vệ sinh chưa kịp đi ra thì bị chúng dùng khăn tẩm ê-te bịt miệng rồi bắt cóc) bình thường thì mở cửa nhưng hôm đó lại khoá.

Thuật lại vụ việc cho mấy viên công an một lúc thì Phương Anh mệt quá và đề nghị về sớm.

Sau khi tôi photo và nộp cho công an Đông Hà toàn bộ các tin nhắn mà quân của Hoàng Trung Hải đã gửi vào điện thoại hai vợ chồng tôi (ngoại trừ những tin chúng nhắc đến ông Trần Đại Quang và Chiến) thì bọn chúng không còn gửi tin nhắn khủng bố chúng tôi nữa.

Sau mấy hôm vật lộn với cơn đau tức ở ngực, Phương Anh dần hết đau theo đà tan của thuốc độc (cô ấy uống rất nhiều nước để thải độc).

Cuộc điều tra của Công an Đông Hà chẳng đi đến đâu vì các lãnh đạo Công an Quảng Trị đều là tay chân của Hoàng Trung Hải.

Phương Anh từng kể, hồi tôi bị đưa đi “điều trị bắt buộc” tại Bệnh viện Tâm thần Đà Nẵng từ 4.5 – 24.8.2010, một lần cô ấy đi tiếp khách tại nhà hàng Việt Anh trên đường Lý Thường Kiệt thì gặp Giám đốc CA Quảng Trị là thiếu tướng Lê Công Dung. Thường thì cuối buổi tiếp khách, mẹ Phương Anh sẽ đi xe máy đến đón con về, nhưng lần ấy viên thiếu tướng này nói là để chú đưa về. Vợ tôi tin lời ông ta, nhưng không ngờ ông ta không đưa cô ấy về nhà mà dùng xe dọc đường rồi đẩy vợ tôi sang xe của Hoàng Trung Hải để cô ấy phải ném đủ đòn bầm dập của hắn. Hắn ép buộc Phương Anh phải ký đơn thư phủ nhận vụ tố cáo của tôi.

Mặc dù tôi đã bị bắt và đưa vào bệnh viện tâm thần vì bị cho là “hoang tưởng” nhưng các phe phái kinh địch với Hải – Dũng – Mạnh vẫn có thể tiếp cận vợ tôi bất cứ lúc nào để chống lại chúng nên chúng rất cần cô ấy phủ nhận vụ tố cáo bằng các văn bản mà chúng soạn sẵn.

Ông Quang nói bây giờ phải đề nghị ông Trương Tấn Sang ra lệnh trực tiếp cho tên thiếu tướng Lê Công Dung thì may ra hắn mới thôi hành hạ vợ chồng tôi cũng như nhắm mắt cho bọn đàn em xã hội đen của Hoàng Trung Hải khùng bỏ chúng tôi.

Không chỉ nhằm vào vợ tôi mà chi nhánh Bia Sài Gòn ở Quảng Trị cũng bị quân của Hải khùng bỏ. Chị Xuyên, người thay Chiến và là người được Chiến tin tưởng, bị chúng bắt cóc. Một nữ nhân viên khác tên là Lan hay đi cùng vợ tôi cũng bị chúng bắt cóc. Dần dần, chi nhánh tan tác và vợ tôi mất việc làm. (Trước khi đi làm tiếp thị cho Bia Sài Gòn, nhờ nhà hảo tâm Trương Minh Tịnh ở Australia, chúng tôi đã mua một tủ làm kem về để cho Phương Anh làm bánh flan từ bột mì, trứng gà, sữa tươi để bán, nhưng bọn đàn em xã hội đen và xã hội đỏ của Hoàng Trung Hải đã đe dọa những cửa hàng lấy bánh của Phương Anh. Cuối cùng việc làm bánh flan phải dẹp bỏ.)

Với việc Chiến bị quân của Hải bắt giam, chi nhánh Bia Sài Gòn ở Quảng Trị tan tác, kế hoạch đưa vợ chồng tôi ra Hà Nội để chống lại bè đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng – Trương Tấn Sang của ông Trần Đại Quang coi như thất bại.

Ông chuyển sang một kế hoạch mới là tìm cách để công an bắt Phương Anh. Ông dặn Phương Anh là khi bị công an bắt thì không khai gì cho đến khi gặp luật sư, và chỉ khai về vụ tố cáo Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh và đường dây ma túy của Hoàng Trung Hải, rồi cho rằng đó mới là nguyên nhân thực sự khiến mình bị bắt.

Ngoài ra, ông Quang còn dặn Phương Anh khai với công an những lần đã gặp ông Quang trước đây (hồi năm 2011-2012; mục đích là kéo ông Quang vào cuộc). Lúc đó, ở bên ngoài ông Quang sẽ tìm cách tiếp cận tôi và đưa chúng cứ phạm tội của băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh cho tôi.

Ông Quang cũng xác định là nếu Phương Anh bị bắt như thế thì quá trình “điều tra” có thể phải mất cả năm; nếu đưa vụ việc ra toà thì chế độ sẽ sụp đổ; còn nếu không đưa ra toà thì đương nhiên đây là cơ hội để gạt bỏ bè lũ cướp nước và bán nước Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng – Trương Tấn Sang, mở đường cho công cuộc canh tân đất nước.

Ông Trần Đại Quang đã nhiều lần bảo Phương Anh viết bài chỉ trích chế độ trên các trang mạng để tạo cơ cho công an bắt, nhưng khổ nỗi vợ tôi lại không đủ trình độ để viết lách kiểu như thế. Bản thân tôi cũng không hào hứng với chuyện đó.

Chẳng có người bình thường nào mà thích thú với chuyện tù tội cả; một người mẹ với 3 con thơ dại như Phương Anh thì lại càng không. Nhưng tôi đã động viên vợ chấp nhận dần thân vì quê hương đất nước, cũng như để cứu chuộc những lỗi lầm trước kia của vợ.

÷

Ông Trần Đại Quang muốn công an (thực chất là người của bè đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng) bắt Phương Anh, nhưng chúng lại không dám bắt cô ấy. Ông Quang đã một số lần

đồng ý cho bắt Phương Anh (liên quan đến vụ tố cáo mà bây giờ Phương Anh đã trực tiếp ký tên, chứ không phải một mình tôi ký tên như trước) nhưng bè đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng không dám cho tay chân thực hiện lệnh bắt.

Trước kia những kẻ bị tôi tố cáo có thể phớt lờ vụ việc với cái cớ là tôi bị “tâm thần hoang tưởng”, nhưng bây giờ Phương Anh đã trực tiếp ký tên thì chúng không thể vu cho Phương Anh là “tâm thần hoang tưởng” như tôi được; nếu muốn vu cho cô ấy như vậy thì cũng phải tiến hành bắt, điều tra rồi phải có người nhà khai là Phương Anh bị “tâm thần”, lúc đó công an mới có cơ sở để đưa Phương Anh đi “giám định pháp y tâm thần” giống như tôi trước kia được. Chúng biết nếu Phương Anh bị bắt rồi bị điều tra về vụ tố cáo thì rất có thể đối thủ của chúng sẽ cung cấp bằng chứng phạm tội của chúng cho tôi, và tôi có thể cung cấp cho cơ quan điều tra hoặc thậm chí tung lên mạng. Kết cục sẽ là thảm họa với chúng.

Vụ tố cáo vì thế cứ treo lơ lửng trên đầu băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng. Mỗi khi các phe nhóm khác nêu vụ tố cáo lên, băng đảng này lại yêu cầu ông Trần Đại Quang cho ký lệnh bắt Phương Anh. Ông Quang cho ký lệnh bắt thì chúng lại không dám cho tay chân thực hiện.

Không dám bắt Phương Anh nhưng băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng lại luôn rình rập, thậm chí giăng bẫy để bắt tôi. Chúng biết nếu bắt được tôi thì không còn ai để tố cáo chúng nữa; một mình Phương Anh ở ngoài thì dễ dàng bị chúng khống chế và bịt miệng, trong khi cô ấy lại hầu như không hiểu biết gì về pháp luật, viết lách hay máy tính.

Đó chính là bối cảnh của vụ việc vợ chồng tôi cùng anh Nguyễn Đức Quốc (Lăng Cô) bị Công an Đà Nẵng đập cửa phòng xông vào phòng nghỉ đòi “kiểm tra hành chính” tại nhà nghỉ Hồng Ngọc, đường Nguyễn Huy Tự, Q. Liên Chiểu, Đà Nẵng lúc 23h ngày 7.12.2013, tịch thu máy tính và điện thoại của chúng tôi rồi lấy lý do là có kẻ tố cáo chúng tôi “buôn lậu” để bắt cả ba chúng tôi đưa về đồn công an P. Hoà Minh “làm việc” suốt cả đêm hôm đó. Mục đích của chúng là muốn kiểm tra xem trong máy tính của tôi có những bằng chứng tội ác gì của băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh, đồng thời tìm các bài viết hay tài liệu khác trong máy tính của tôi để truy tố tôi.

Đầu tháng 12.2013, tên Khúc Thừa Sơn, một tên tay chân của an ninh chui sâu vào trong hàng ngũ anh em đấu tranh ở Đà Nẵng, đã dụ vợ tôi vào Đà Nẵng để tham gia phân phát các cuốn “cầm nang nhân quyền” cho bà con ở đây. Tôi không muốn dính vào những hoạt động đó, bởi đó vừa không phải là sở trường của tôi vừa tiềm ẩn nguy hiểm vì sẽ tạo cớ cho công an bắt.

Dù không muốn đi, nhưng lại không thể để cho vợ đi một mình vào Đà Nẵng trong bối cảnh tay chân xã hội đen của Hoàng Trung Hải vẫn rình rập cô ấy nên tôi đành gác lại công việc mà mình đang làm để đi cùng với vợ vào Đà Nẵng. (Lúc đó tôi không quan tâm ai là người rủ Phương Anh vào Đà Nẵng; nếu tôi biết đó là tên Khúc Thừa Sơn và nick trước kia của anh ta là Quê Hương Kêu Gọi từng nhắn tin cả chón với tôi thì tôi đã không cho Phương Anh đi rồi.)

Khi bắt vợ chồng tôi và anh Nguyễn Đức Quốc về đồn công an Hoà Minh, bọn chúng đã tịch thu máy tính, điện thoại và tư trang của chúng tôi mà không lập biên bản hay niêm phong. Ở đồn, chúng cứ bắt chúng tôi chờ mãi, nói là chờ người đến “làm việc”, nhưng thực ra tôi biết chúng đang mang máy tính của tôi đi kiểm tra các nội dung bên trong máy. Đèn gần sáng, chúng mới đưa máy tính trở lại cho tôi rồi yêu cầu làm “niêm phong”. Lúc đầu tôi từ chối làm niêm phong, nhưng sau tôi ghi rõ trên tờ giấy niêm phong là: “Máy tính của tôi đã bị tịch thu từ 23h ngày 7.12.2013 và đến 4h30 ngày 8.12 mới đưa lại cho tôi để niêm phong.”

Đến khoảng 5h30, chúng trả tự do cho chúng tôi và bảo vợ chồng tôi từ 8h30 đến 9h liên lạc với một viên công an của Tp Đà Nẵng tên là Tuấn để làm việc về một máy tính và 1 điện thoại của tôi cùng 1 điện thoại của vợ tôi.

Lúc đó, tôi nghĩ rằng nếu mình quay lại làm việc với chúng thì chúng có thể in một số bài viết và tài liệu trong máy của mình rồi lấy đó làm bằng chứng để truy tố mình thì rất dở. Tôi không sợ bị bắt rồi đi tù, mà chỉ sợ điều đó sẽ làm hỏng đại cuộc hợp tác với ông Trần Đại Quang thôi.

Vì thế, vợ chồng tôi quyết định quay ra Đông Hà. Dự định ra đây sẽ gọi điện cho ông Quang xem ý ông thế nào rồi tính.

Buổi trưa, Phương Anh liên lạc với ông Quang. Ông nói là bọn công an Đà Nẵng đã biết vợ chồng tôi quay ra Đông Hà và báo ra Hà Nội là chúng tôi đã “bỏ của chạy lấy người”, và những kẻ bị chúng tôi tố cáo lại rêu rao là chúng tôi “vu khống”. Ông Quang bảo chúng tôi quay lại Đà Nẵng để đòi lại tài sản của mình. Ông dặn là tôi không nên vào đồn, mà chỉ Phương Anh vào thôi. Nếu chúng không chịu trả thì cứ biểu tình, làm âm lên bắt chúng phải trả; nếu Phương Anh bị bắt thì cứ thực hiện như kế hoạch đã bàn từ trước.

Chiều 9.10, vợ chồng tôi vào nhà anh Nguyễn Đức Quốc ở Lãng Cô nghỉ lại rồi sáng sớm hôm sau cả ba chúng tôi cùng anh Phan Đình Thành là bạn của anh Quốc đi hai xe máy vượt đèo Hải Vân vào Đà Nẵng.

Chúng tôi gặp mấy anh em ở Đà Nẵng là blogger Nguyễn Văn Thạnh, Lê Đức Triết, Nguyễn Duy Quang và Khúc Thừa Sơn. Tất cả 8 người cùng kéo đến trụ sở Công an Tp Đà Nẵng, 80 Lê Lợi. Phương Anh cùng anh Quốc vào phòng thường trực đề nghị gặp người tên là Tuấn mà CA P. Hoà Minh đã cho số điện thoại hôm 8.12. Đến 9h15 thì viên sỹ quan tên Tuấn ra và nói với hai người rằng vụ việc này Công an Thành phố không biết gì, CA P. Hoà Minh chưa báo cáo lên và họ đã làm sai. Anh ta hướng dẫn chúng tôi quay lại CA P. Hoà Minh để hỏi.

Khoảng 10h, chúng tôi đến trụ sở CA P. Hoà Minh. Vợ chồng tôi cùng anh Quốc vào gặp viên Đại úy Phó CAP Vương Đình Tuấn, số hiệu sỹ quan 352-101. Anh ta cứ quanh co, né tránh những câu hỏi của chúng tôi, rồi nói là hẹn chúng tôi 8h30 sáng 12.10 tới CATP Đà Nẵng để giải quyết.

Chúng tôi bèn đi ra ngoài giăng biểu ngữ mang nội dung “Phản đối công an P. Hoà Minh bắt người trái pháp luật” và “Yêu cầu CAP Hoà Minh trả lại tài sản cho công dân”. Khúc Thừa Sơn, vốn được biết là một kẻ nhút nhát, lao ngay ra giữa đường giơ biểu ngữ gây ách tắc giao thông (để kiểm soát cho công an đàn áp). Tôi là người ôn hoà nhất và đứng trong vĩa hè nhưng lại bị bắt đầu tiên, khi vụ phản đối mới chỉ diễn ra vài phút.

Sau đó, theo mọi người kể lại, cuộc biểu tình vẫn tiếp tục diễn ra, mọi người thậm chí phản đối, hô khẩu hiệu mạnh hơn nhưng không có ai bị bắt cả. Đến khoảng 11h30, bọn công an huy động lũ côn đồ đông đảo, cứ 3 tên một xe máy ào đến hành hung dã man những người phản đối, khiến anh Nguyễn Đức Quốc bị bất tỉnh vì chấn thương sọ não phải đưa vào viện cấp cứu. Nguyễn Duy Quang, một thanh niên 23 tuổi ở Đà Nẵng, bị chúng đánh cho chảy máu tai rồi bị bắt đưa vào đồn CA Hoà Minh (vì chúng biết Quang đang giữ thẻ nhớ máy ảnh mà Lê Đức Triết đưa cho). Phương Anh thì bị mấy tên côn đồ lực lưỡng đánh bầm dập và cướp hết tiền bạc. Blogger Nguyễn Văn Thạnh dù không tham gia phản đối cũng bị đánh và bị cướp máy tính bảng. Anh Phan Đình Thành và Lê Đức Triết rời khỏi hiện trường trước nên không bị gì. Riêng Khúc Thừa Sơn mặc dù gây ách tắc giao thông ngay từ đầu và không chạy trốn nhưng lại không bị gì cả.

Sau khi anh Nguyễn Đức Quốc bị đưa vào Bệnh viện Đa khoa Đà Nẵng cấp cứu thì Phương Anh cũng vào viện cùng một số người chăm sóc anh. Đến chiều tối, Phương Anh định đến đồn CA Hoà Minh hỏi tình hình của tôi, nhưng mọi người đều can ngăn, vì chẳng khác nào vào hang cọp cả. Riêng Khúc Thừa Sơn thì không chỉ ủng hộ mà còn chờ Phương Anh đến đồn công an.

Khoảng 6h tối, Phương Anh bảo Sơn ở ngoài chờ rồi một mình vào đồn công an Hoà Minh. Tại đây, bọn chúng bắt ép Phương Anh phải ký vào các biên bản vi phạm nhưng cô ấy không chịu ký. Tình cờ, Phương Anh nghe lỏm được cuộc điện thoại của ai đó gọi về cho trực ban CAP với nội dung là tạm giữ cô ấy. Phương Anh bèn nói với chúng là xin ra ngoài mua sữa về cho chồng và sẽ quay lại ngay. Bọn chúng tưởng thật nên để cho cô ấy đi.

Ra khỏi đồn công an, Phương Anh liền thay sim và liên lạc ngay với ông Trần Đại Quang. Ông bảo vợ tôi rời khỏi đồn công an và đi trốn ngay, vì người của ông cho biết âm mưu của chúng là sẽ tạm giữ Phương Anh để lập biên bản về vụ vi phạm, đến khoảng 2-3h sáng chúng sẽ thả cô ấy ra khỏi đồn để cho bọn đàn em của Hoàng Trung Hải đón lỏng ở ngoài và bắt đem đi thủ tiêu. Phương Anh liên lạc với Sơn thì số máy của anh ta tắt; một lúc sau gọi lại thì anh ta nói là anh ta quay lại ngay. Đợi một lúc không được, Phương Anh bèn gọi cho Lê Đức Triết cầu cứu, Triết bảo cô ấy đứng đó đợi. Khoảng 20 phút sau Triết đến thì đồng thời Khúc Thừa Sơn cũng xuất hiện.

Xin trích đăng một đoạn trong bản tường trình của Lê Đức Triết về vụ này để quý vị hình dung ra âm mưu bản thủ của Hoàng Trung Hải cùng lũ Việt gian – Hán nô trong Bộ Công an và Công an Đà Nẵng:

...Tôi đi khỏi bệnh viện và bị an ninh cử người bám theo. Sau khi cắt đuôi được chúng, tôi về nhà tắm rửa, sau đó mượn được tiền. Lúc đó tôi có lên net và gặp Sơn. Tôi có hỏi: “Đang ở đâu?” Sơn trả lời: “Đang ở Công an P. Hoà Minh xem tình hình anh Hùng và Quang thế nào.” Tôi hỏi lại: “Phương Anh có đó không?” Sơn trả lời: “Phương Anh đang ở bệnh viện, P1, lầu 3, Khoa Ngoại Thần Kinh.” (Tôi vẫn giữ tin nhắn trên Facebook.)

Tôi chạy sang bệnh viện, lúc gần đến nơi tôi có gọi cho Phương Anh hỏi ăn gì để mua thì Phương Anh nói đang ở công an và là do Sơn chờ lên. Tôi đang ngạc nhiên là vì sao Phương Anh lên công an mà Sơn lại nói với tôi là cô ấy đang ở BV thì Phương Anh gọi lại cầu cứu tôi là mới vừa thoát khỏi sự khống chế của công an, đang chạy trốn, không có ai bên cạnh. Tôi lập tức chạy lên và tình cờ Sơn cũng đến đó. Sau đó chúng tôi đi ăn; tôi dẫn vào 1 quán café và tôi đề nghị Sơn ngồi tại quán cùng Phương Anh, không đi lung tung, đợi tin của tôi đi thám thính tại công an Hoà Minh.

Trong lúc tôi thám thính tại công an thì Phương Anh gọi liên tục, báo là đã di chuyển theo Sơn và còn tính vào BV trú (theo lời khuyên của Sơn và 1 người tên Bi). Tôi kiên quyết không cho, và căn dặn Phương Anh hãy nghe lời tôi, tìm 1 chỗ an toàn ngồi, đợi tôi gặp rồi hẵng tính.

Lúc đó, công an tập trung về rất đông, chúng tủa ra các ngã tìm kiếm Phương Anh. Tôi đi theo và phát hiện chúng đang án ngữ các lối ra vào BV, tôi thông báo cho Phương Anh và căn dặn. Sau đó, Phương Anh vì quá mệt mỏi và lo sợ, đã gọi cho tôi, nói đừng theo dõi công an nữa, hãy đến chỗ cô ấy gấp. (Vì Phương Anh không biết xử lý thế nào trong lúc Sơn thì nói về nhà Sơn nghỉ, Bi thì nói vào BV, còn tôi

thì bảo ngồi yên.) Tôi đến điểm hẹn với Phương Anh và Sơn. Trong lúc bàn bạc chỗ nghỉ cho Phương Anh thì Sơn luôn bàn là đưa về nhà cậu ấy (mặc dầu luôn nói rằng cậu ấy cũng đang nguy hiểm). Tôi ngăn cản và nói Sơn về nhà 1 mình, còn Phương Anh đi với tôi, nhưng Sơn lại nói: "Sơn về nhà bây giờ là bị tóm" (có gì đó mâu thuẫn).

Tôi quyết định đưa Phương Anh và Sơn cùng đi, tôi chạy xe máy của Sơn đi gửi. Sau đó quay lại điểm hẹn, bắt taxi cho Sơn và Phương Anh đi. Tôi đi xe máy của tôi dẫn đường. Tôi cảnh báo không ai được mở điện thoại, tôi sẽ mua sim khác cho dùng khi đến hotel. Đến hotel đầu tiên, tôi trình báo là 2 người bạn ở xa vào, bị mất hết tư trang nên không có giấy tùy thân. Tôi đưa giấy của tôi bảo lãnh, người ta mới bảo Sơn cho số CMND và họ tên để check. Sơn lại ngây thơ đọc đúng số CMND và họ tên của mình (nếu đang bị truy bắt, không ai lại làm thế). Tôi thấy không ổn nên gọi taxi đưa 2 người đi đến hotel khác.

Chúng tôi di chuyển qua nhiều hotel khác nhau nhằm đánh lừa sự nghi ngờ của lái xe taxi trong lúc mọi người sơ hở nói chuyện để lộ ra. Cuối cùng, tôi đưa 2 người đến hotel tôi quen thân bằng xe máy (chờ 3, sau khi đánh lạc hướng). Chúng tôi lấy phòng, mà ko gặp trở ngại gì về giấy tờ (tôi ko đưa giấy của tôi cho lễ tân).

Lên phòng, tôi thấy Sơn mở điện thoại, tôi đã ngăn cản và cảnh báo sự nguy hiểm có thể xảy ra nếu sử dụng điện thoại. Sau đó, thấy Phương Anh lo sợ, tôi đã trấn an và nói vui: "Ở đây tuyệt đối an toàn, nếu công an bắt được em thì chỉ có thể do anh hoặc Sơn báo. Sau đó, tôi xuống dặn dò lễ tân để ý cô ấy và gọi ngay cho tôi nếu nửa đêm có ai gọi cửa hotel và giả vờ không nghe, không mở cửa khi chưa đưa Phương Anh trốn an toàn (vì là hotel thân nên mới dám nói thế). Sau đó tôi đi mua cho Phương Anh sim điện thoại mới, để cô ấy bí mật liên lạc rồi tôi về nhà mình. Cả đêm đó, tôi và cô ấy luôn giữ liên lạc, đến 3h sáng mới ngủ

Sáng hôm sau, tôi và Thanh đến đón 2 người thì tôi được Phương Anh nói lại, đêm qua anh Quốc báo công an vào BV tìm cô ấy lúc 1h sáng. Và cũng trùng hợp, Phương Anh có nói với tôi (nói sau 1 ngày) là đêm đó, Sơn cũng lên mở điện thoại nhưng bị Phương Anh phát hiện, thu máy luôn và Sơn nói rằng gọi về nhà cho an tâm. Gặp nhau, tôi lên phương án, Sơn và Phương Anh (vì Sơn có nói rằng đang bị truy bắt) ngồi tại café nào đó, tôi cùng Thanh đến công an hỏi tình hình. Sơn lại nằng nặc đòi vào công an, để tôi ngồi với Phương Anh. Từ đó, Sơn không liên lạc với chúng tôi. Đến khi tôi gọi Thanh để hỏi sự việc thì Thanh trả lời là Sơn vào công an và đã về nhà. Sau đó, tôi và Phương Anh lang thang khắp nơi, lê la café, nhà nghỉ nhiều lần nhằm tránh sự truy lùng của công an.

Đến trưa, tôi nhận định, công an bắt anh Hùng nhằm tăng sức ép khiến Phương Anh lộ diện nên đã tương kế, tựu kế: một mặt tôi gọi đến công an với tư cách 2 công dân tốt, báo cho họ biết là cô gái hôm qua gây rối đang ở nhà nghỉ, một mặt tôi ngồi theo dõi ở quán net đối diện nhà nghỉ mà tôi đã báo (Phương Anh đã được tôi di chuyển cách nhà nghỉ đó hơn 10km). 7 phút sau, công an đến kiểm tra nhà nghỉ mà tôi đã báo. Sau khi chứng kiến, tôi xác nhận công an cố tình bắt Phương Anh, chưa bắt được cô ấy, anh Hùng khó được thả ra. Tôi bèn đăng tin trên FB là: Phương Anh đã rời Đà Nẵng an toàn, nhằm cho công an biết họ không còn trách nhiệm với vụ Phương Anh, không bị áp lực nữa thì hy vọng họ sẽ thả anh Hùng ra.

Chúng tôi di chuyển cách điếm ban đầu khoảng 10km, thuê hotel nghỉ trưa mà cũng tính nghỉ luôn qua đêm tại đó. Không ngờ, lúc 4h chiều, có 1 số máy bàn 05113860150 gọi vào số của Phương Anh (số bí mật). Khi nghe giọng tôi họ lập tức cúp máy, tôi lo lắng nên gọi lại hỏi thì được trả lời: số máy này là số máy công cộng ở sân bay, ko biết ai đã gọi. Nghi ngờ, tôi gọi 1080 hỏi thì được khẳng định: số máy đó là của cơ quan an ninh công an thành phố Đà Nẵng. Sau khi nghe thế, Phương Anh tính nhảy cửa sổ trốn thoát. Tôi bình tĩnh báo không sao, chúng chưa biết nên mới gọi thăm dò, nếu đã biết thì gọi làm gì, tới đây bắt luôn.

Sau đó, chúng tôi lại trả phòng, di chuyển lung tung, tiền thì đã gần hết nhưng tôi cũng vét túi đưa Phương Anh 200 ngàn để mua quần áo thay (cô ấy chỉ có duy nhất bộ đồ trên người) và chờ cô ấy đến chợ để mua, cũng là tránh công an. Vừa lúc đó, tôi có kêu gọi trên Diễn đàn Hội Luận Phong Vấn Hiện Tình Việt Nam và được 1 nick tên Maijy 2012 hỗ trợ 200 euro. Tôi đi nhận và chúng tôi không phải lo lắng về chi phí nữa.

Tối đó, anh Hùng được thả ra. Vì nghi công an còn theo dõi anh Hùng để tìm bắt Phương Anh nên tôi chỉ sắp xếp, bố trí cho 2 vợ chồng gặp nhau, ăn uống một lúc rồi tôi đưa Phương Anh đi. Anh Hùng đến BV với anh Quốc.

Thêm một vài thông tin về vụ việc này:

1. Khúc Thừa Sơn nói anh em Đà Nẵng “tha thiết” mời vợ chồng tôi vào Đà Nẵng và đã bố trí chỗ ăn ở chu toàn, nhưng tối hôm 7.12 đó, chúng tôi chỉ gặp cậu ta và mấy người già lạ hoặc lạ hươ. Lúc đó vợ chồng tôi đã rất thất vọng. “Anh em Đà Nẵng là thế này ư?” Đến khi khách sạn cũng chẳng có mà gần 10h tối rồi mấy anh em chúng tôi phải tự đi thuê nhà nghỉ;
2. Gần 11h giờ đêm rồi mà anh ta còn bảo chúng tôi phát cầm nang. Khi tôi bảo tôi không đi thì anh ta lại nói là về thay quần áo (11h đêm rồi thì thay quần áo làm gì nữa, bình thường anh ta vẫn ăn vận thể thao; thực ra anh ta nói về thay quần áo là vì tôi không đi phát cầm nang nữa thì chúng sẽ không bắt trực tiếp tôi khi đi phát cầm nang được, nên phải thay đổi kế hoạch để công an Đà Nẵng bắt tôi tại khách sạn);
3. Chúng tôi đã được nguồn nội bộ khẳng định tên Khúc Thừa Sơn là tay sai của an ninh. Và không chỉ tên này.

Lúc tôi bị công an P. Hoà Minh bắt, chúng đánh tôi rất dữ, khiến tôi mất cả dép. Ở trong đồn, tôi không hợp tác với chúng, khiến chúng còng tay tôi vào ghế cả buổi. Một tên an ninh quận Liên Chiểu thậm chí còn đánh tôi chảy máu mồm.

Đầu buổi chiều ngày 11.12.2013, với sự có mặt của đại diện Công an Tp Đà Nẵng, CAQ Liên Chiểu, CAP Hoà Minh cùng 2 “nhân chứng” và tôi, máy tính và điện thoại của tôi được mở ra để in các nội dung bên trong. Lúc đầu tôi không đồng ý chứng kiến cuộc kiểm tra và ký biên bản vì máy tính của tôi đã bị tước đoạt khỏi tay tôi 5 tiếng đồng hồ rồi mới được chúng đưa lại cho tôi để “ký niêm phong”. Tuy nhiên, sau đó tôi nghĩ là nếu mình không chấp nhận chứng kiến và ký thì lũ lưu manh đội lột công an này sẽ còn làm nhiều trò bẩn thỉu hơn mà mình không kiểm soát được.

Quả đúng như vậy, trong khi kiểm tra và in các tài liệu trong máy tính ra, một tên nói nhỏ với

đồng bọn là “những tài liệu nào liên quan đến PTT Hoàng Trung Hải thì đừng in ra”!? Và những tin nhắn từ số máy khác gửi đến khủng bố, đe dọa vợ chồng tôi trong điện thoại của tôi cũng không được chúng in ra hết, mặc dù tôi yêu cầu phải in ra hết.

Đến khoảng 17h30 ngày 11.12, tôi và Nguyễn Duy Quang được trả tự do. Ngay lập tức, tôi nhờ điện thoại để gọi cho vợ nhưng số máy không liên lạc được. Tôi liền vào tiệm Internet để lên Facebook tìm kiếm thông tin mọi người. Lúc đó, tôi thực sự bàng hoàng khi hay tin anh Nguyễn Đức Quốc đang nằm cấp cứu ở bệnh viện, còn vợ tôi thì không biết đang ở đâu, sống chết thế nào. Một lúc sau, tôi mới liên lạc được với Lê Đức Triết, người đã giúp vợ tôi thoát khỏi âm mưu tàn độc của Hoàng Trung Hải và đồng bọn, với sự đóng góp đặc lực của tên tay sai Khúc Thừa Sơn.

Trưa ngày 12.12, vợ chồng tôi cùng anh Nguyễn Đức Quốc gặp gỡ mấy anh em ở Đà Nẵng và cha Đình Hữu Thoại, người đã tới bệnh viện thăm anh Quốc ngày hôm qua. Bọn an ninh Đà Nẵng vẫn theo dõi chúng tôi. Đầu buổi chiều, vợ chồng tôi và vợ chồng anh Quốc đi ô tô về nhà anh Quốc ở Lăng Cô.

Sau đó, vợ tôi cho biết là ông Trần Đại Quang nói băng đảng Hoàng Trung Hải định bắt và xử tôi, nhưng nhờ sự báo động của công luận, một số cơ quan đại diện ngoại giao đã tới tấp yêu cầu Bộ Công an phải can thiệp để thả tôi. Nếu không có sự can thiệp mạnh mẽ đó thì chúng không chịu thả tôi đâu. Ngoài ra, một lần không liên lạc được với số bí mật của Phương Anh, do quá lo lắng ông đã gọi vào số máy công khai của vợ, vì thế mà quân của Hải ghi âm được. Chúng lấy đó làm bằng chứng để tố cáo trong Bộ Chính trị là ông Quang đang đứng sau lưng vợ chồng tôi.

Buổi chiều, vợ chồng tôi và vợ chồng anh Quốc cùng mấy người thân và bạn bè của anh tổ chức liên hoan tại nhà hàng Bé Thân ở Lăng Cô. Chuẩn bị vào cuộc nhậu thì vợ tôi phải liên lạc với ông Quang như đã hẹn. Thấy Phương Anh gọi điện lâu quá, anh Quốc hỏi là nói chuyện với ai mà lâu thế. Lúc đó, vì đang hân hoan phấn chấn, nên vợ tôi đã buột miệng nói với anh Quốc là vừa nói chuyện với ông Bộ trưởng Công an Trần Đại Quang xong.

Ông Quang dặn chúng tôi là không quay lại làm việc với Công an P. Hoà Minh, Đà Nẵng về vụ thu giữ máy tính và điện thoại nữa mà làm đơn tố cáo chúng. Nếu tôi quay lại, chúng sẽ bắt và truy tố tôi.

Ông Quang đã xác định được nơi Hoàng Trung Hải giam Chiến ở Hà Nội. Bọn chúng canh phòng rất cẩn mật. Chiến bị tiêm thuốc hàng ngày, thứ thuốc mà Hải đã cho quân lính tiêm vào người Phương Anh để huỷ diệt trí nhớ của cô ấy. Hoàng Trung Hải đã cho quân giết chết một đứa con riêng của ông Quang.

Kế hoạch của ông Quang là cuối năm 2013 sẽ vào Quảng Trị làm việc rồi tìm cách gặp vợ chồng tôi để đưa chứng cứ cho tôi. Ông còn nói là lúc đó sẽ chính thức yêu cầu Công an Quảng Trị phải bảo vệ chúng tôi.

NGÀY 28.12.2013

Buổi sáng, Công an P.5 Đông Hà gửi giấy mời mẹ Phương Anh đến Công an Phường làm việc. Theo ông Quang, âm mưu của chúng nhằm vu khống bà đã đi phát các cuốn “Cầm nang Nhân quyền” rồi sẽ ra lệnh khám nhà, nhân đó bắt vợ chồng tôi luôn. (Mấy bức ảnh do em gái Phương Anh chụp cảnh Phương Anh đi phát “Cầm nang Nhân quyền” mà Phương Anh đăng lên Facebook không rõ hình của Phương Anh mà rõ hình xe máy mẹ Phương Anh vẫn thường đi.

Chúng thừa biết là Phương Anh đi phát cảm nang nhân quyền, nhưng nếu chỉ có vậy thì chưa đủ cơ sở để bắt Phương Anh; muốn lấy đó làm cơ khám nhà để bắt 2 vợ chồng tôi cũng không được, vì chúng tôi chỉ ở nhờ nhà bà ngoại và mẹ Phương Anh thôi.)

Ông Quang bảo hai vợ chồng tạm lánh vào nhà anh Nguyễn Đức Quốc (với cái cớ là vào để chuẩn bị liên hoan tất niên cho các anh em Hội Anh Em Dân Chủ ở miền Trung), vừa để tránh âm mưu khám nhà bắt người của tay chân Hoàng Trung Hải trong Công an Quảng Trị, vừa để chờ cơ hội gặp ông ở đó, khi ông trên đường từ Đông Hà vào Đà Nẵng (vì nhà anh Quốc ở ngay bên quốc lộ 1A và ông đã biết).

Ông Quang dặn Phương Anh bảo mẹ đừng đến làm việc với chúng, đồng thời nói Phương Anh đăng ảnh giấy mời và phản đối hành động của Công an Phường 5 lên Facebook để thu hút sự chú ý của dư luận.

Đầu buổi chiều chúng tôi rời khỏi nhà. Khi vào đó, cả hai vợ chồng đều tắt sim thường dùng để tránh việc chúng lần ra chúng tôi đang ở đâu.

CÔNG AN TP ĐÔNG HÀ
CÔNG AN PHƯỜNG 5
Số:

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

(Liên 2)

Phường 5, ngày 28 tháng 12 năm 2013

GIẤY MỜI

Kính mời ông/bà: Nguyễn Thị Anh Thư

Chỗ ở (hoặc nơi làm việc): K. P. 7, phường 5,
Thành phố Đông Hà, tỉnh Quảng Trị

Đúng 9 giờ 00' ngày 28 tháng 12 năm 2013

Có mặt tại: Công an Phường 5 TP - Đông Hà
(Số 37 Tôn Thất Thuyết)

Để: làm việc

Và gặp: đ/c Đông

TRƯỞNG CÔNG AN PHƯỜNG 5

Đại úy Nguyễn Minh Đông

NGÀY 30.12.2013

Buổi trưa, một số anh em thuộc Hội Anh Em Dân Chủ khu vực miền Trung tổ chức liên hoan cuối năm tại nhà anh Quốc.

Ông Quang cho biết là bọn chúng đã biết vợ chồng tôi đang tá túc ở Lãng Cô, nên kế hoạch gặp ông Quang trên đường ông vào Đà Nẵng bị huỷ. (Tôi hôm 29.12, khi Phương Anh đi dạo ở Lãng Cô thì đã có hai tên bám theo gây sự.)

Buổi chiều, hai vợ chồng tôi quay về Đông Hà.

NGÀY 2.1.2014

Ông Trần Đại Quang gặp ông Nguyễn Phú Trọng và lật bài ngửa với ông ta, đó là bằng chứng bán nước của ngài TBT Nguyễn Phú Trọng. Ông Quang nói, “những thứ này tôi đã đưa cho thằng Hùng cả rồi”. Ông Trọng tái mặt sợ hãi. Ông ta đề nghị ông Quang thu xếp để gặp tôi.

Ông Quang yêu cầu ông Trọng trước mắt ủng hộ ông tiêu diệt quân của Hoàng Trung Hải ở Đông Hà và Hà Nội.

NGÀY 4.1.2014 (thứ Bảy)

Ông Quang cho biết, đêm hôm qua quân của ông đã tấn công quân của Hải ở Đông Hà và Hà Nội.

Ở Đông Hà: 2 lính của ông Quang chết, 1 người bị thương.

Ở Hà Nội: Đã cứu được anh Chiến (chị Xuyên – người thay Chiến ở Bia Sài Gòn khu vực Quảng Trị – bị giết chết; Chiến bị thương nặng; 8 người của ông Quang chết; bọn chúng khoảng 200 tên, bị tiêu diệt khoảng một nửa).

Ông Quang nói sẽ bắt cóc con Hải, đồng thời lên kế hoạch tiêu diệt quân Hải từ Hà Nội vào Đông Hà; ông nói sẽ có kế hoạch đón chúng.

Vợ tôi đưa cho quân ông Quang 5 triệu VNĐ. Người cầm tiền, cầm súng của quân ông không biết biến đâu mất, không liên lạc được, trong khi quân ông lại cần tiền chữa trị cho những người bị thương. Trước đó, vợ đã 1 lần đưa cho họ 2 triệu và mấy lần mua thuốc lá cho họ.

NGÀY 5.1 (Chủ nhật)

Quân ông Quang đã bắt cóc được một đứa con với bồ của Hải, đứa mà hấn cung nhất.

NGÀY 6.1

Quân ông Quang bắt cóc thêm một đứa con ngoài giá thú nữa của Hải.

NGÀY 8.1

Ông Quang dặn vợ: “Cháu về nói với Hùng là yên tâm, chú bình an, không có vấn đề gì. Chú chỉ lo Hùng không tin chú, nghĩ sai chú; tới đây chú sẽ chọn ngày công khai các cuộc gọi điện thoại với Hùng, không liên lạc qua cháu nữa.”

Hoàng Trung Hải chưa chịu thua, hấn doạ sẽ đấu với ông đến cùng; hấn đang bảo vệ Phạm Quý Ngọ, không cho báo chí đăng tin về ông này. Thượng tướng Phạm Quý Ngọ, Thứ trưởng phụ trách khối cảnh sát là cánh tay phải của Hải trong Bộ Công an. Hải nói thẳng với ông Quang: “Việt Nam trước sau gì cũng thuộc về Trung Quốc”.

Vụ 600 bánh ma túy (229kg) từ cửa khẩu Tân Sơn Nhất sang Đài Loan khiến báo chí trong nước và quốc tế rúng động, Hoàng Trung Hải đã mua chuộc người nhận tội thay mình.

Dự kiến, thứ Sáu tới sẽ tiếp tục tiêu diệt quân của Hải ở Đông Hà.

Ông Quang sẽ gặp ông Trương Tấn Sang và Nguyễn Phú Trọng đặt vấn đề.

NGÀY 9.1

Ông Quang chưa gặp được ông Sang và ông Trọng; ông nói phải cẩn thận với trò của ông Trọng

(giả vờ hợp tác...); Hải tăng quân rất đông, không biết từ đâu ra.

Vợ đưa cho quân ông Quang thêm 2 triệu VNĐ.

NGÀY 10.1

Ông Quang nói ông Trương Tấn Sang phản bội, ủng hộ Hoàng Trung Hải; ông Nguyễn Phú Trọng vẫn tiếp tục hợp tác; Chiến vẫn bất tỉnh.

Tôi bảo vợ nói với ông Quang là thằng Hải giờ nó thành quý rồi thì con cái đối với nó có khi cũng chẳng ý nghĩa gì; vợ tôi bảo ông Quang cũng nói thế.

Ông nói với vợ là quân của Hải ở Đông Hà rất đông, hai vợ chồng cẩn thận.

NGÀY 11.1

Hôm qua, xe ô tô chở quân của ông Quang vào Đông Hà bị chặn đánh ở Ninh Bình, phải quay lại; một số người bị thương phải vào viện điều trị. Theo ông Quang, có khả năng có kẻ chỉ điểm trong nội bộ, hoặc là hai bên tình cờ cùng vào Đông Hà.

Hai người của ông Quang ở Đông Hà bị giết.

Ông Quang bị thương ở chân, do một tên đi xe máy lao vào ông khi ông xuống ô tô.

Lính của ông bắt tên này nhưng hắn không chịu khai gì.

Ông cho biết nước uống của ông bị bỏ thuốc độc.

Ông Quang chửi ông Sang.

Ông nói có thể lật bài ngửa với ông Trương Tấn Sang, về tội bán nước. Ông còn nói là sẽ lật ngửa bằng chứng bán nước của ông Trương Tấn Sang, ông Nguyễn Phú Trọng, ông Nông Đức Mạnh và một số người nữa, mọi chuyện đều do Hoàng Trung Hải cầm đầu. Nếu ông Sang không chịu thì sẽ tung chứng cứ lên mạng. Ông Quang nói là đất nước đã mất vào tay Trung Quốc từ lâu rồi, cả 4 vị chóp bu đều nằm trong tay Trung Quốc.

Ông cho biết là nhóm tay chân tanh tươi nhất của Hải đã có mặt ở Đông Hà.

Ông nói sẽ cho quân tập kết vào Đông Hà bằng đường hàng không.

9h30 sáng: Vợ đi chợ về cho biết là có gặp quân ông Quang; họ báo là quân ta đã vào Huế an toàn, chuẩn bị cho xe vào đón ra Đông Hà diệt quân Hải.

Trưa, vợ gọi điện gặp ông Quang. Ông nói, tối sẽ cho quân ra Đông Hà, vì ban ngày dễ bị lộ.

Tối vợ gọi lại cho ông nhưng ông bận.

NGÀY 12.1

Cả ngày không nói chuyện được nhiều vì ông Quang bận. Ông chỉ cho biết là sắp có tin vui.

NGÀY 13.1

Ông Quang cho biết là quân của Hải ở Đông Hà bị tiêu diệt gần hết, đặc biệt là những tên đàn em thân tín của hắn.

Số anh em ở Đông Hà (số lâu nay vẫn theo dõi bọn kia và bảo vệ chúng tôi) cũng chết gần hết. Những người bị thương nặng (cả số mới vào vừa rồi) đang được cấp cứu ở Huế và Sài Gòn. Một số người mất tích (số ở Đông Hà lâu nay) chưa tìm ra.

Hiện ông Trương Tấn Sang đang cố hết sức bảo vệ Hoàng Trung Hải. Nội bộ lòng củng đầu đá nhau rồi. Ông Quang đang chuẩn bị phương án mới.

NGÀY 14.1

10h sáng, vợ đi chợ về.

Vợ gọi điện gặp ông Quang. Ông cho biết là anh em ở Đông Hà bị thương vào nhà dân lính, chứ không ai bị mất tích hay bị bắt cả. Còn số anh em mới ở Hà Nội vào thì chết nhiều, vì không quen địa bàn.

Ông Quang động viên Phương Anh là Tết này coi như không có Tết. Chiến đã tinh, dù còn yếu. Ông sẽ mua máy tính rồi để Chiến chuyển tài liệu qua mạng cho tôi. Ông chỉ tin mỗi Chiến thôi. Vụ này chỉ có ông, Chiến và vợ chồng tôi biết. Dự kiến ra Tết sẽ công khai vụ việc. Ông dặn tôi Tết đừng về quê hay ra Hà Nội, để bảo đảm an toàn.

Bây giờ ông đi đâu cũng bị theo dõi, tài khoản bị giám sát. Tài khoản của Chiến hơn 1 tỷ bị rút sạch.

Nếu gặp tôi ở Hà Nội thì rất nguy hiểm, nên ông tính sẽ gặp tôi theo cách khác.

Ông Trương Tấn Sang đang làm mọi cách giúp thằng Hải. Ông Nguyễn Phú Trọng thì lập lờ, chưa biết lật ông Quang lúc nào; ông ta đang định làm to vụ Dương Chí Dũng để đánh ông Quang. Nhưng ông Quang nói, nhận hối lộ thì ai mà chả nhận. Vấn đề là ông không bao che, không chạy án.

NGÀY 15.1

Buổi sáng, vợ gọi điện gặp ông Quang. Ông cho biết là tình hình đang rất căng. Cả Bộ Chính trị có ý chống lại ông, vì nghi ông đứng sau lưng vợ chồng tôi. Ông nói tình hình này có lẽ phải chờ cho tạm lắng xuống rồi ra Tết tính. Ông dự định chờ Chiến tinh hẳn sẽ để Chiến liên lạc, chuyển tài liệu cho tôi rồi Mùng 4 Tết là tôi tung lên mạng. Ông Trương Tấn Sang giúp Hoàng Trung Hải rất đắc lực, làm ông rất nản, nghĩ là mình diệt hết đám quân này lại tòi ra đám khác. Ông tính tối nay sẽ lật bài ngửa với ông Trương Tấn Sang. Ông dặn vợ tôi có thể sắp tới cô ấy sẽ úp mở khả năng (không công khai) 2 vợ chồng vào Sài Gòn làm ăn. Ông hẹn 10h đêm gọi lại.

Buổi tối, vợ đi mua đồ và tranh thủ gọi cho ông (chưa đến 8h). Ông nói đã cho ông Sang xem chứng cứ. Ông nói với ông Sang đây là những bản copy, còn bản gốc tôi đã chuyển cho Hùng. Ông Sang tái mặt, sợ hãi. Vợ tôi nói, giọng ông có vẻ đặc chí. Ông nói là bọn chúng đang tập hợp lực lượng, nhưng chưa biết chúng đi đâu, đến 90% là lại tập trung vào Đông Hà. Ông Quang nói ông Trương Tấn Sang ác lắm; còn Nguyễn Tấn Dũng thì quá hèn nhát.

Ông dự tính bắt cóc thêm một đứa con gái của Hải nhưng sau khi lật bài với ông Sang, ông lại thôi. Vợ cho biết là hồi sáng giọng ông nản lắm.

Vợ vay mượn đưa cho quân của ông 10 triệu để lo thuốc men. Anh em bị thương nhiều nhưng chưa có tiền. Số tiền trước đây thằng Thành đã lừa lấy hết. Thành mới từ Thái Lan quay về Việt Nam và hợp tác với ông. Tay quái thai này hình như còn hợp tác cả với Hoàng Trung Hải. Hoá ra, hắn đã lừa ông mấy lần. Ông đã bắt giam hắn.

Ông bảo vợ là cứ úp mở với mọi người (qua tin nhắn, chứ không công khai) chuyện hai vợ chồng tính vào Sài Gòn làm ăn.

NGÀY 16.1

Quân của Hoàng Trung Hải không tập kết được vào Đông Hà, vì ông Trương Tấn Sang không dám giúp hẳn nữa.

Ông Quang cho biết từ Hà Nội vào đến Đông Hà có khoảng 100 tên Tàu của Hải. Ban đầu chúng định tập hợp lực lượng (quân Việt Nam do Trương Tấn Sang giúp) rồi đổ vào Đông Hà, với ý đồ là bao vây, phong tỏa vợ chồng tôi, làm cho chúng tôi bị tai nạn, khi vào vào bệnh viện chúng sẽ thủ tiêu.

Ông bảo 2 vợ chồng nên ra Hà Nội dự lễ tưởng niệm thất thủ Hoàng Sa. Nếu chúng bắt thì Phương Anh đừng chạy, còn tôi nên cố thoát. Phương Anh nên đi đầu, tôi đi sau, tránh hăng quá.

Vì vợ phải xoay tiền đưa cho quân của ông lo thuốc men, điện thoại đã phải cầm, nên chúng tôi không còn tiền để ra Hà Nội. Ông Quang nói cứ ra ngoài đó, có gì ông sẽ cho người đưa tiền và quà cho.

NGÀY 17.1

Ông Sang nói với ông Quang là cần gì thì ông ta giúp. Ông Quang nói ông Sang là hãy bảo thằng Hải từ chức rồi về Trung Quốc. Ông Sang nói: “Không được, nó giờ như tôi đây, đời nào nó chịu bỏ.”

Ông Quang nói: “Thế thì chú phải theo kế hoạch là ra Tết như trước thôi, mình không diệt nó thì nó cũng diệt mình.”

Chiến đã tỉnh và đã nói chuyện được.

NGÀY 18.1

Ban đầu định bí mật cùng anh Nguyễn Đức Quốc (Lăng Cô) ra Hà Nội (anh Quốc sẽ đón xe chúng tôi ở Quảng Bình), nhưng ông Quang nói là không cần, đằng nào chúng cũng biết, cứ đường hoàng mà đi.

NGÀY 19.1

Sáng, vợ chồng tôi và anh Quốc xuống xe ở đường Khuất Duy Tiến, về nhà chú Tất Thành Phan rửa mặt, ăn sáng rồi cả 3 người cùng cô chú đi taxi đến Hồ Gươm dự lễ tưởng niệm các tử sỹ Hoàng Sa.

Lễ Tưởng niệm bị phá đám một cách thô bạo và hèn hạ, bởi một lực lượng công an chìm nổi áp đảo.

Bạch Hồng Quyền cho tôi biết là chúng nó đã chỉ hai vợ chồng tôi để bắt. Vợ tôi quan sát thấy chúng tôi thường xuyên bị theo dõi; có kẻ chuyên quay phim vợ chồng tôi.

Buổi trưa, vợ chồng tôi đi ăn cơm cùng anh Nguyễn Đức Quốc và anh Hoàng Văn Nam (Phú Thọ), rồi đi gặp LS Nguyễn Văn Đài.

Buổi chiều, mấy anh em ra sân bóng với CLB No-U FC. Sau đó, vợ chồng tôi cùng anh Quốc đi gặp LS Đài và ăn tối với LS.

Buổi tối, chúng tôi về nhà cô chú Tất Thành Phan lấy đồ rồi thuê nhà nghỉ. Anh Quốc nghỉ ở nhà thờ Thái Hà.

Vợ có liên lạc một lần với ông Quang nhưng ông cho biết là đang họp, nghe tiếng nhiều người.

NGÀY 20.1

Ăn sáng xong, 3 anh em đi taxi về nhà mẹ tôi. Tôi và anh Quốc vào nhà, vợ ở ngoài.

Lúc ra, vợ cho biết là đã liên lạc với ông Quang. Ông cho biết là chúng bao vây bệnh viện nơi Chiến đang điều trị. Bao vây nơi làm việc của ông, không cho ông đi đâu, và bao vây nhà ông không cho vợ ông đi chợ. Tên Hải gọi điện công khai dọa ông. Hải yêu cầu ông thả con hắn ra.

Gần trưa, 3 anh em đi xe khách vào Thanh Hoá thăm gia đình anh Nguyễn Trung Tôn, đến nơi gần 3h chiều.

8h tối, cả ba chúng tôi bắt xe về lại Đông Hà.

NGÀY 21.1

Vợ liên lạc với ông Quang. Ông cho biết là hôm qua ông định vào Thanh Hoá để gặp chúng tôi, nhưng vào đến Phú Lý thì bị chúng chặn lại và gây tai nạn. Ông nói thằng Hải đang điên khùng.

Chiến vẫn điều trị ở bệnh viện, bảo vệ cách ly. Không đưa ra ngoài được vì sợ nguy hiểm. Tay chân đã cử động được. Ông nói vài bữa nữa sức khoẻ Chiến khá lên thì sẽ liên lạc với tôi.

Ông cho biết là có tin Công an Phường Hoà Minh, Đà Nẵng sẽ gửi giấy mời cho tôi lần 3, nếu chúng tôi không vào chúng sẽ cưỡng chế tôi vào và tìm cách "xử" tôi về tội "tuyên truyền chống phá nhà nước". Vì thế, tôi cần chủ động làm đơn tố cáo chúng trước.

NGÀY 22.1

Ông cho biết là ông cho người điều tra thì ông Sang và Trọng thực lòng giúp ông, chứ không lươn khươn như trước. Hai ông này nói là nếu thằng Hải đưa chúng cứ của họ ra thì họ về hưu.

Sức khoẻ Chiến đã khá hơn. Ông vui vẻ hơn bình thường.

NGÀY 23.1

Ông nói là kế hoạch mùng 4 Tết. Ông bận, không trao đổi được nhiều, có tin quan trọng mai ông báo.

NGÀY 25.1

Ông Quang nói: “Đạo này chó đã biết sợ...”. Hai ông Sang, Trọng đã tỏ ra hợp tác thực sự chứ không như trước.

Sức khoẻ Chiến đã khá. Vợ tôi đọc cho Chiến lời hướng dẫn lưu trữ và gửi file qua gmail của tôi nhưng Chiến không hiểu. Chiến nói có gì sẽ hỏi tôi qua email.

7h15, Phạm Minh Vũ (Sep Pham) báo tin là 2h sáng xe ô tô từ Hà Nội vào sẽ đón chúng tôi ở Chợ Đông Hà để vào Quảng Nam làm từ thiện.

Ông Quang khuyên vợ chồng tôi đi Quảng Nam làm từ thiện với anh em trong Hội Anh Em Dân Chủ, vì có lợi cho hình ảnh của mình.

Dự kiến hôm nay sẽ truy quét quân của Hoàng Trung Hải ở Đông Hà (khoảng 50 tên nữa, chúng mới vào gần đây), lẽ ra đã làm hôm trước.

NGÀY 26.1

Hai vợ chồng vào Đà Nẵng, Quảng Nam (Tam Kỳ) làm từ thiện với một số thành viên Hội AEDC (9 người).

Buổi tối, mọi người về nghỉ ở Đà Nẵng (KS Vinapha).

Buổi tối, lúc đi dạo, vợ gọi cho ông Quang. Ông cho biết là Hoàng Trung Hải yêu cầu Bộ Công an bắt vợ chồng tôi nhân việc chúng tôi đi làm từ thiện, nhưng Bộ Công an hỏi bắt với có gì thì hấn chịu. Đã tiêu diệt hết quân của Hải ở Đông Hà. Quân ông Quang một số bị thương.

NGÀY 27.1

Buổi sáng, mọi người đi Hội An. Buổi chiều, mấy anh em về chơi anh Quốc ở Lăng Cô (8 người).

Ở Lăng Cô, khi đến thì công an bắt đầu theo dõi sát sao nhà anh Quốc. Vợ gọi điện gặp ông Quang, ông cho biết là chúng có thể sẽ gây khó dễ cả đêm, nhưng đã thế thì mình cũng chẳng sợ. Ông bảo vợ chụp ảnh chúng tung lên mạng, vợ làm theo.

Anh Quốc cũng đưa thông tin lên mạng.

Buổi tối, chúng bao vây quanh nhà anh Quốc, nhưng chúng tôi ngủ bên nhà của anh vợ anh Quốc. Cả đêm không chuyện gì xảy ra. Có 3 anh em ở Đà Nẵng đi ô tô ra tiếp sức cho chúng tôi.

NGÀY 28.1

Buổi sáng, vợ chồng tôi từ Lăng Cô về Đông Hà cùng với mấy anh em Hội Anh Em Dân Chủ (7 người).

Đầu buổi chiều, vợ chồng đi Cửa Việt với họ.

Buổi tối, vợ liên lạc ông Quang. Ông nói là Chiến đã ra khỏi bệnh viện, đến một nơi an toàn. Quân Hải bao vây, mua chuộc bác sỹ định thủ tiêu (trước đó, một lần chúng cho người giả dạng bác sỹ vào tiêm thuốc cho Chiến. May mà người bảo vệ cảnh giác, vì viên "bác sỹ" này không lấy thuốc đã có sẵn, mà mang thuốc đến). Quân ông Quang 2 người chết vì vụ này (đưa Chiến ra khỏi bệnh viện).

Ông nói là thằng Hải đang điên. Sắp tới có thể hấn sẽ làm càn. Hai vợ chồng cần cẩn thận.

NGÀY 29.1

Ông Quang bận cả ngày, gọi nhưng không nói chuyện được.

NGÀY 30.1

Hôm qua ông Quang bị ám sát. Xe đi về hướng Hải Phòng thì bánh xe bị văng ra (do chúng tháo ốc...), nhưng may là xe đâm ngay vào một tường chắn ven đường nên ông không sao.

Hoàng Trung Hải dự định cho quân vào Đông Hà vào mùng 2 Tết. Hấn dự định thủ tiêu vợ chồng tôi, nhưng tìm cách sao cho để khỏi mang tiếng là giết hại (như dàn cảnh tai nạn giao thông chẳng hạn).

Ông Quang sẽ liên lạc trực tiếp vào số máy của tôi để chúc Tết. Ý ông là dần dần công khai vụ việc.

Chiến đã khá hơn, chuẩn bị gửi thư cho tôi; anh ta cũng rành máy tính.

Tối nay ông gặp một người quan trọng, mai 8h gọi lại cho ông, ông cho biết tình hình.

Ông Quang nói ông Trọng là người tốt, còn ông Sang thì ông chưa tin được.

NGÀY 31.1 (Mùng 1 Tết)

Ông bận nên hầu như không nói chuyện được mấy.

NGÀY 1.2

Sáng, vợ gọi điện cho ông Quang.

Ông nói là hôm qua ông lại bị ám sát, xe lại bị tháo bánh, nhưng may là lái xe bị chứ ông không bị gì.

Tối qua, Hoàng Trung Hải đã cho quân vào Đông Hà. Ông đã báo chuyện này cho Bộ Chính trị. Ông Trọng và Sang sẽ đứng sau vụ tiêu diệt lũ quân Tàu đi lại nghênh ngang này.

Trưa nay, ông vào Quảng Bình (lẽ ra vào tối qua, nhưng bị ám sát). Gọi điện cho ông nếu ông tắt máy hoặc ông trả lời máy thì không sao. Nhưng nếu chuông đổ mà ông không trả lời thì ông gặp chuyện.

Tối nay, 11h, vợ liên lạc với ông rồi ông sẽ gặp tôi.

Chiều tối, hai vợ chồng vào nhà anh Quốc ở Lăng Cô. Ông Quang nói là đi được, quân của Hải vào Đông Hà rồi một bộ phận vào Huế.

NGÀY 2.2

Ông Quang cho biết là ông từ Ninh Bình vào Quảng Bình nhưng bị quân của Hải chặn. Ông nói là chỗ ở của Chiến đã bị lộ. Chiến vẫn chưa cử động bàn tay tốt, và ông nói là không hy vọng. Giờ đang tìm cách làm sao để trao tài liệu cho tôi. Có thể ông sẽ tự tung bằng chứng lên (video).

NGÀY 3.2

15h, giận vợ, tôi đi Cam Lộ 1 mình để thăm người bạn tù khi xưa (Trần Văn Kiêm), người cùng ở phòng tạm giam A11, trại giam Gò Dầu, Công an Quảng Trị với tôi hồi đầu năm 2010.

Hai anh em uống bia nhiều. Đến khoảng 8h30, tôi mới đi xe máy về.

BẢN TƯỜNG TRÌNH

v/v Công an P.5 - Đông Hà – Quảng Trị tạm giữ tôi vào tối 3.2.2014

Tối hôm qua, vào lúc khoảng 8h45, tôi đi qua nhà ông Ngô Quận, đại tá, nguyên PGD Công an Quảng Trị, người từng là trung gian giữa vợ chồng tôi và ông Nguyễn Minh Triết trong vụ ông Nguyễn Minh Triết ủng hộ chúng tôi tố cáo tội ác của PTT Hoàng Trung Hải, TT Nguyễn Tấn Dũng và TBT Nông Đức Mạnh hồi năm 2008-2009. Chúng tôi không quen biết ông Nguyễn Minh Triết mà chỉ biết ông Ngô Quận, bởi ông ta ở Đông Hà, gần nhà bà ngoại vợ tôi. Vì nghĩa lớn nên chúng tôi đã hợp tác với ông Triết, thông qua vai trò trung gian của ông Ngô Quận, để tố cáo ba ông kia, hầu mong “thay đổi chế độ” như hứa hẹn ban đầu của ông Nguyễn Minh Triết. Chúng tôi tin tưởng ông Ngô Quận đến mức tiền bạc của mình cũng giao cho người của ông ta giữ (thời điểm đó, chúng tôi không giữ tiền vì không muốn nếu người ta biết chúng tôi có tiền thì sẽ nghi ngờ vai trò của ông Triết trong vụ tố cáo). Ai dè cuối cùng, cả ông Ngô Quận (người đã về hưu từ năm 2010) lẫn ông Nguyễn Minh Triết đều bán đứng chúng tôi, đẩy tôi vào cảnh tù tội, tan cửa nát nhà. Tiền bạc mồ hôi xương máu của chúng tôi thì ông Ngô Quận chuyển cho ông Nguyễn Minh Triết và ông này đến nay vẫn không chịu trả cho chúng tôi. Thời gian sau này, ông Ngô Quận còn là tay sai đắc lực của băng đảng Tàu khựa Hoàng Trung Hải, bằng chứng là những chiếc ô tô (của tay chân

Hoàng Trung Hải) thường bám theo chèn ép vợ tôi trên đường đều ghé vào nhà ông Ngô Quận.

Bình thường, cổng nhà ông Ngô Quận (ở đầu đường Tôn Thất Thuyết) luôn đóng, nhưng hôm qua cổng nhà ông ta lại mở nên tôi mới “mạnh dạn” bước vào, định một phen giáp mặt với ông ta xem ông ta “ăn nói” ra sao với nạn nhân của mình. Ai dè ông ta chẳng những không tỏ ra “ăn năn hối lỗi” mà còn cho người nhà đánh tôi te tua và đuổi tôi ra khỏi nhà, thậm chí cả giày cũng không kịp xỏ nốt. Chúng vừa đánh vừa buông lời cảnh báo tôi là không được tố cáo tội ác của mấy ông kia nữa. Ông Ngô Quận đóng cổng lại và gọi điện cho Cảnh sát 113 đến, giữ xe máy và cả giày của tôi. Một tên người nhà lực lưỡng của ông ta còn trèo qua tường rào ra và tiếp tục hành hung tôi ngay trước cổng nhà ông ta. Một lát sau thì CS 113 đến, họ vào lấy xe máy và giày của tôi, rồi buộc tôi lên xe pick-up chuyên dụng của họ và chở về trụ sở Công an P.5.

Tại đây, ban đầu đám công an tỏ ra rất hung hãn, không cho tôi gọi điện thoại báo cho người nhà, tôi phải nhân lúc vào nhà vệ sinh thì mới tranh thủ gọi điện nhanh báo cho vợ được. Sau đó họ giữ luôn điện thoại của tôi. Lúc vợ tôi đến thì họ đuổi vợ tôi ra ngoài trụ sở CAP, rồi có 4 tên công an từ trong trụ sở CAP đi ra chặn đánh vợ tôi ngoài đường và toan cướp điện thoại của cô ấy. Vợ tôi nhanh tay cho điện thoại vào trong ngực rồi nằm sấp xuống đường, mặc cho chúng vừa đạp, vừa đá khắp người. May thay em gái vợ tôi kịp đến nơi thấy thế nên tri hô, khiến chúng bỏ đi. Khi mẹ vợ tôi đến, chúng cũng đóng cổng không cho vào. Cả vợ tôi và mẹ vợ tôi đứng ngoài cổng hô to đòi thả người.

Sau một lúc, nhiều cuộc điện thoại khắp nơi đổ về tới tập, cả số trực ban của Công an P.5 lẫn số của viên trung tá Trương CA Phường đều đổ chuông liên tục, nên dần dần đám công an ở đây mới tỏ ra nhã nhặn với tôi, và mẹ vợ tôi mới được họ mở cổng cho vào đồn.

Lúc đầu tôi từ chối hợp tác với họ, viện lý do là đợi luật sư của mình đến. Nhưng cuối cùng, trước sự nhã nhặn của họ, tôi cũng viết bản tường trình vụ việc (2 lần, lần đầu viết xong tôi xé đi), trên cơ sở đó một viên cảnh sát viết biên bản lấy lời khai. Tôi ký biên bản xong thì họ trả tự do và cả xe máy cho tôi. Lúc đó là khoảng hơn 23h.

Vụ việc này quả là một “bài học” đáng nhớ đối với tôi, dù hậu quả chưa đến mức nghiêm trọng nhưng cũng đủ khiến cả hai vợ chồng được một phen nhừ tử.

Tôi xin chân thành cảm ơn sự quan tâm, ủng hộ và lên tiếng kịp thời của rất nhiều người trong và ngoài nước. Nhân dịp năm mới, vợ chồng tôi xin kính chúc toàn thể quý vị một năm mới Giáp Ngọ sức khỏe, hạnh phúc, an khang và thịnh vượng. Chúc cho công cuộc dân chủ hoá đất nước sớm đơm hoa kết trái trên quê hương Việt Nam đầy đau thương của chúng ta./.

Trên đây là Bản Tường Trình mà tôi đã đăng trên Facebook mấy ngày sau “sự cố” đó.

Ông Quang cho biết là ông đã phải can thiệp gấp, bởi bọn chúng dự định giữ tôi rồi đưa tôi vào bệnh viện tâm thần để "điều trị bắt buộc".

NGÀY 5.2

Ông Quang dặn chưa công bố bản "tường trình" vụ tôi vào nhà ông Quận rồi bị đánh, bị CS 113 bắt.

Chiến đã được chuyển đến chỗ khác, an toàn.

NGÀY 7.2

Hôm trước, quân của ông Quang đã tiêu diệt quân của Hải ở Vinh và Ninh Bình. Ở Vinh là những 50 tên Tàu hung tợn, thằng nào cũng biết nói tiếng Việt lơ lớ.

Quân của Hải ở Đông Hà đã bị diệt hết, không còn mống nào.

Mấy hôm nay, vợ mấy lần suýt bị bọn công an Quảng Trị cướp điện thoại. Ông Quang dặn phải cẩn thận.

Ông nói là tình hình không có gì trục trặc. Sáng thứ Tư tuần tới (12.2) tôi có mặt ở Hà Nội và gọi vào số điện thoại kia cho ông, ông sẽ cho người đón.

Tình hình bắt đầu tốt, quân của Hải bắt đầu suy yếu dần rồi.

NGÀY 10.2

VOA đăng bài viết mới của tôi: "[Báo đông: Người Trung Quốc lại sắp lập căn cứ ở Quảng Trị](#)". Bài viết được nhiều người đọc, chia sẻ và bình luận nhất trên VOA.

Ông Quang cho biết là bài viết chẳng khác nào một "quả bom". Ông nói, Hải và băng đảng của hắn cay cú tôi về bài viết đó lắm, và Công an Quảng Trị có thể sẽ bắt tôi rồi truy tố với tội danh "tuyên truyền chống phá nhà nước".

Kế hoạch tôi ra Hà Nội một mình vào ngày 12.2 lại hoãn. Ông Quang bảo vợ chồng tôi ra Hà Nội để tham gia lễ tưởng niệm 35 năm sự kiện TQ đánh Việt Nam (17.2.1979) và phiên xử phúc thẩm LS Lê Quốc Quân. Ra đó, ông sẽ bố trí gặp, thậm chí có thể cả ông Trọng & ông Sang cũng gặp tôi.

NGÀY 14.2

Hai vợ chồng cùng anh Nguyễn Đức Quốc (Lăng Cô) và Trần Nguyên Chính (Đà Nẵng) đi ra Hà Nội.

NGÀY 15.2

Buổi sáng, về nhà thờ Thái Hà. Cả 4 người được sắp xếp vào nghỉ tại nhà thờ Thái Hà.

Ông Quang nói chúng bao vây nhà thờ Thái Hà và có thể sẽ gây khó dễ cho chúng tôi. Buổi tối, chó sủa ran xung quanh nhà thờ.

NGÀY 16.2

Mọi người đến Bờ Hồ tham gia lễ tưởng niệm 35 năm ngày Trung Quốc xâm lược Việt Nam. Tượng đài Lý Thái Tổ và Tượng đài Quyết tử cho Tổ quốc Quyết sinh đã bị phong tỏa.

Phương Anh đội hoa dăng các liệt sỹ và nhân dân đã hy sinh trong cuộc chiến tại Tháp Bút. Một thành công lớn cho Phương Anh. Những kẻ bị chúng tôi tố cáo rất lo sợ khi hình ảnh của Phương Anh ngày càng nổi lên trong mắt mọi người, vì bây giờ không phải tôi mà chính Phương Anh là người đứng đơn tố cáo tội ác của chúng.

NGÀY 18.2

Tham gia phiên xử phúc thẩm LS Lê Quốc Quân. Phương Anh rất xông xáo, chụp ảnh tường thuật bên ngoài phiên toà.

NGÀY 20.2

Buổi sáng, hai vợ chồng gặp bà Jenifer, quan chức phụ trách chính trị của Toà Đại sứ Mỹ (cùng LS Nguyễn Văn Đài và mấy anh em khác).

Ông Quang bị bao vây nên thậm chí Phương Anh không liên lạc điện thoại được với ông.

Buổi chiều, mấy anh em đến nhà Trần Thị Nga ở Phú Lý.

NGÀY 21.2

Buổi sáng, mấy anh em đến nhà MS Nguyễn Trung Tôn, Thanh Hoá. Buổi chiều, vợ chồng về lại Quảng Trị.

NGÀY 22.2

Ông Quang lại bảo vợ chồng vào Sài Gòn để xuống Đồng Tháp đòi thả chị Bùi Thị Minh Hằng. Ông nói xuống đó vợ tôi có thể bị bắt, và đó là điều ông mong muốn. Ban đầu ông nói vợ tôi đi một mình, bởi không muốn cả 2 vợ chồng bị bắt. Sau ông lại nói tôi đi cũng được, nhưng tránh xuống Đồng Tháp.

7h tối, 2 vợ chồng lên tàu vào Sài Gòn.

NGÀY 23.2 (Chủ Nhật)

3h30 chiều, 2 vợ chồng vào đến Sài Gòn, thuê nhà nghỉ trên đường Rạch Bùng Binh.

NGÀY 24.2

Buổi sáng, Phương Anh và Trần Bùi Trung, con trai chị Bùi Thị Minh Hằng xuống Đồng Tháp để hỏi về tình hình chị Hằng.

1h chiều, Phương Anh cùng Trung và mấy người đến trại tạm giam An Bình, họ không cho gặp, bảo đến Công an Lấp Vò hỏi. Sau đó, vợ đi với anh Huỳnh Anh Trí về khu vực bà con Phật giáo Hoà Hảo ở huyện Chợ Mới, An Giang để nghỉ.

Vào đến Sài Gòn, chúng tôi không còn tiền. Hai vợ chồng vét túi còn được 300.000VNĐ, Phương Anh cầm đi Đồng Tháp. Xuống Đồng Tháp, anh Huỳnh Anh Trí không chỉ bỏ tiền túi mua quần áo cho Phương Anh mà còn dúi cho cô ấy mấy trăm để chi tiêu.

Buổi tối, anh Lê Hồng Phong vào Sài Gòn và ở cùng phòng nghỉ với tôi.

Ông Quang nói ông có vào Sài Gòn nhưng bị giám sát chặt nên không gặp được tôi (có lẽ ông nói vậy để trấn an chúng tôi).

NGÀY 25.2

Buổi sáng, Phương Anh cùng mấy người đến Công an H. Lấp Vò để hỏi về tình hình chị Hằng. Công an bao vây bên ngoài rất đông.

Bùi Trung vào làm việc với Công an huyện. Họ đưa cho Trung bản Thông báo Tạm giam Bị can, và chỉ có thế.

Buổi chiều, Phương Anh và Bùi Trung về đến Sài Gòn.

NGÀY 26.2

Mấy anh em đi thăm BS Nguyễn Đan Quế, thầy giáo Đinh Đăng Định, nhạc sỹ Tô Hải, ông Trần Văn Huỳnh (thân phụ anh Trần Huỳnh Duy Thức).

NGÀY 27.2

Chiều tối, hai vợ chồng giao lưu với mấy anh em Sài Gòn.

Ông Quang cho biết là đã có lệnh bắt Phương Anh. Khi ra Đông Hà, chúng sẽ bắt khẩn cấp. Ông dặn vợ không khai gì cả, chỉ đến khi có LS thì mới khai; không khiêu khích để chúng tra tấn. Tôi sẽ liên lạc qua điện thoại với ông. Ông nói, có thể phải mất cả năm mới đưa ra xử. Nếu ra toà thì chế độ này sụp đổ, vì mình có chứng cứ.

NGÀY 28.2

Dự định đi Vũng Tàu thăm Tâm Kế, nhưng mệt quá, nên thôi.

7h tối, hai vợ chồng lên tàu về Đông Hà.

NGÀY 1.3

3h chiều, hai vợ chồng về đến Đông Hà. Đã chuẩn bị sẵn sàng, nhưng không thấy bắt bớ gì.

Vợ liên lạc với ông Quang. Ông nói: “Cứ chuẩn bị tinh thần đi, chúng sắp bắt rồi đó.”

Ông Quang bảo vợ đăng ảnh hôm 14 tháng 2 cậu Tuấn lấy gạch ném vỡ cửa nhà bà ngoại (hôm đó cái cọ trong nhà), và đổ vấy cho quân của Hoàng Trung Hải ném. Tôi rất cân nhắc chuyện này, vì không muốn nói dối. Nhưng sau, ông Quang cứ nhấn mạnh chuyện này, ông nói là đã nói trong nội bộ về vụ này rồi. Ông muốn Bộ Chính trị biết chúng tôi thường xuyên bị khủng bố, nhưng không có bằng chứng (vì quân của Hải rất gian manh) nên “mượn tạm” bằng chứng này.

Hơn 21h, vợ đăng tin nhà bị khủng bố (cửa kính bị ném vỡ) lên Facebook.

NGÀY 3.3.2014

Vẫn chẳng thấy bọn chúng bắt bớ gì, ngoại trừ mấy hôm bọn chúng cứ lượn lờ quanh nhà.

Ông Quang lại nói vợ vào Đà Nẵng để tham gia phiên xét xử blogger Trương Duy Nhất (ngày 4.3). Ông nói nếu chúng bắt thì tốt, không thì trêu ngươi chúng.

Buổi trưa, vợ đi thẳng vào Đà Nẵng. Vợ nói với tôi: “Lần này có đi mà không có về.”

Buổi tối, anh Nguyễn Đức Quốc và Nguyễn Chiến (Huế) cũng vào Đà Nẵng. Lê Đức Triết thuê phòng trọ cho 3 người ở cùng.

NGÀY 4.3

Phiên toà xét xử blogger Trương Duy Nhất diễn ra. Vợ mới cùng mọi người đi taxi đến, xuống xe thì đã bị bọn chúng "điểm mặt, chỉ tên". Luôn có ít nhất 3, 4 đứa theo sát Phương Anh, không cho cô ấy chụp ảnh gì cả.

Buổi trưa, vợ về Lăng Cô cùng với Đức Quốc, sau đó bắt xe về Đông Hà.

Buổi tối, tôi đăng tin lên Facebook:

Chiều nay, lúc khoảng 4h35 phút, [Lê Thi Phương Anh](#) đi ô tô khách từ Đà Nẵng ra Đông Hà và xuống xe gần cầu vượt Đông Hà thì bị 3 tên an ninh của Công an

Quảng Trị (những kẻ thường bám theo và khủng bố Phương Anh hàng ngày) chặn lại. Một tên đâm hai phát rất mạnh vào bụng Phương Anh, khiến cô ấy bị ói ra đờng miệng. Phương Anh kêu cứu thì vài người dừng lại. Tên đánh Phương Anh liền chỉ vào Phương Anh và nói: "Con này là con đã phản động bán nước, mọi người dừng cứu con đã này mà liên lụy như nó đây." Sau đó chúng bỏ đi. Đến giờ Phương Anh vẫn còn rất đau, ăn vào bị ói hết, có thể sáng mai phải đi khám.

Phần lớn Công an Quảng Trị là tay chân của tên Hán tặc Hoàng Trung Hải nên chúng rất tàn ác với vợ chồng tôi, những người tố cáo quan thầy của chúng.

Bọn chúng đích thị là những kẻ bán nước hại dân. Giống như tên Hán tặc HT Hải, tổ quốc của chúng là Trung Quốc chứ không phải Việt Nam.

VOA đăng bài "[Hiểm họa Trung Quốc và bài học từ Tiệp Khắc, Ukraine](#)" của tôi. Nội dung là cảnh báo về hiểm họa Hoàng Trung Hải.

Trên blog cá nhân, tôi đăng bài "[BBC Tiếng Việt có 'non nớt' hay không?](#)"

NGÀY 5.3

Vợ tôi rất đau sau khi bị đánh, đã nhiều lần bị đòn nhưng chưa bao giờ vợ bị chúng đánh hiểm như thế.

Vợ lại gặp bọn công an Quảng Trị. Chúng dọa vợ là không được đi khám, mà là đối tượng theo dõi, phải có lệnh trên xuống mới được khám.

Ông Quang nói là đã điều tra được tên đánh vợ. Hắn tên là Minh, cháu của Hoàng Trung Hải. Hắn mới được Lê Công Dung, giám đốc CA Quảng Trị, nhận vào Công an Quảng Trị 4 tháng nay. Ông Quang nói sẽ tìm số điện thoại của hắn rồi công bố.

Ông Quang nói vợ đăng tin là đi khám mà bị bọn chúng ngăn chặn. Tôi rất áy náy, vì không muốn nói dối, lỡ có gì thì "gậy ông đập lưng ông" như hồi "hợp tác" với ông Nguyễn Minh Triết. Nhưng ông Quang nói là cần phải viết thể để trong Bộ Chính trị ủng hộ.

Buổi tối, Phương Anh đăng tin lên Facebook:

"Chiều hôm qua tôi bị bọn chúng đánh dã man vào bụng khi đi từ Đà Nẵng ra Đông Hà, chồng tôi đã đưa tin. Tôi cứ nấn ná, nghĩ rồi sẽ hết đau, nhưng cuối cùng vẫn quá đau ở vùng bụng (phần dưới ức bụng tôi cứng lên, đau nhức rất khó chịu). Chiều nay, chồng tôi quyết định đưa tôi đi vào bệnh viện đa khoa Quảng Trị khám. Khi tôi đang đứng chờ mua phiếu khám thì một trong những thằng đi theo tiến đến gần tôi nói với người bán phiếu là khoan hãy bán cho cô này, cô này là đối tượng chúng tôi đang theo dõi chờ lệnh trên đưa xuống rồi mới được cho cô này khám. Tôi biết tôi sẽ không được khám, và tôi quay ra đến phòng khám tư. Nhưng chúng cũng nói y như vậy với bác sỹ ở phòng khám, họ từ chối họ không thể khám cho tôi. Tôi im lặng ôm bụng đau ra về, vì biết có lên tiếng thì người dân cũng không hiểu và thông cảm. Kể cả khi họ có biết thì họ cũng không dám bênh vực tôi.

Về nhà tôi lại phải tiếp tục chườm nước nóng vào bụng. Hy vọng là đến mai sẽ đỡ hơn. Nếu không thì có lẽ tôi phải vào Huế hoặc Đà Nẵng khám, vì ở Quảng Trị tay chân của thằng Hán tặc Hoàng Trung Hải nhiều quá. Bọn này ác ôn lắm không có tính người nữa."

NGÀY 6.3

Vợ gặp bọn chúng, chúng lại dọa không cho đi khám bệnh.

NGÀY 8.3

Ông Quang nói là mấy bài viết của tôi tốt lắm, ai cũng khen cả, khiến ông cùng "nở mũi". Ông dặn vợ tôi là sớm muộn gì chúng cũng bắt cô ấy.

NGÀY 10.3

Ông Quang nói là lệnh bắt Phương Anh đã được sửa sang ngày 17.3.

Chiến đã bị hôn mê. Ông nói giờ chỉ có cách đưa Chiến ra nước ngoài thì may ra cứu được, nhưng chúng đã chặn hết mọi ngã.

Ông Ngô Quận (nguyên Phó Giám đốc Công an Quảng Trị, từng làm trung gian trong cuộc hợp tác giữa chúng tôi với Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết hồi 2008-2009) ép Công an Phường 5, Đông Hà không chế tôi vào làm việc, nếu mời không được.

NGÀY 13.3

Có đoàn nhân chứng là bà con Hoà Hảo trong vụ Công an Lấp Vò, Đồng Tháp đánh đập và bắt giữ chị Bùi Thị Minh Hằng chuẩn bị ra Hà Nội để làm chứng cho chị. Ông Quang nói vợ nên ra với họ, để gặp gỡ ĐSQ Mỹ và tạo hình ảnh của mình. Nếu bị bắt cũng được.

Hai vợ chồng vào Huế phối hợp với mấy anh em miền Trung tổ chức tưởng niệm 26 năm sự kiện Trung Quốc đánh chiếm đảo Gạc Ma và sát hại 64 chiến sỹ Việt Nam.

Ông Quang dặn vợ đến thăm linh mục Phan Văn Lợi và cho linh mục biết về vai trò của ông Quang.

Buổi chiều, mấy anh em đến thăm linh mục Phan Văn Lợi, nhưng vì đi đông người nên ông Quang lại bảo là khoan nói chuyện ấy với linh mục.

NGÀY 15.3

Anh Huỳnh Anh Trí và đoàn giáo dân Hoà Hảo ra Hà Nội và đón vợ tôi ở ngã ba Sòng, Quảng Trị.

NGÀY 18.3

Thứ Ba, Phương Anh cùng một số người đến Bộ Công an giúp Bùi Trung và bà con Hoà Hảo nộp đơn khiếu nại vụ chị Bùi Thị Minh Hằng. Phương Anh đã "tường thuật" cuộc biểu tình chớp nhoáng này. Được mọi người khen ngợi, đặc biệt là TS Nguyễn Xuân Diện và blogger Nguyễn Tường Thụy.

NGÀY 20.3

Viên chức các toà đại sứ Mỹ, Đức, EU và New Zealand đến nhà thờ Thái Hà gặp gỡ các nhân chứng vụ Lấp Vò.

Phương Anh gặp lại bà Jenifer (Mỹ). Cô ấy nói tôi gửi lời chào bà. Bà nói là gửi lời chào tôi, và sẽ quan tâm đến vụ việc của chúng tôi.

Phương Anh được vào phòng cùng những người Hoà Hảo và Bùi Trung để trao đổi với các viên chức ngoại giao. Phương Anh chụp được khá nhiều ảnh.

NGÀY 21.3

Chiều tối, tôi ra Hà Nội, cùng Nguyễn Chiến ở Huế.

Ông Quang nói là có thể chúng sẽ khủng bố mạnh vụ này. Vì thế, nếu tôi ra Hà Nội thì tìm cách tránh tham gia vụ biểu tình tại Bờ Hồ ủng hộ chị Bùi Thị Minh Hằng ngày 23.3.

NGÀY 22.3

Sáng, ra tới Hà Nội. Tôi và Nguyễn Chiến về nhà thờ Thái Hà, nơi Phương Anh cùng bà con Hoà Hảo đang trú ngụ.

NGÀY 23.3

Buổi sáng, chúng tôi cùng mọi người đi Bờ Hồ biểu tình đòi tự do cho chị Bùi Thị Minh Hằng, anh Nguyễn Văn Minh và cô Nguyễn Thị Thuý Quỳnh. Cuộc biểu tình bị trấn áp rất bài bản. Phần lớn mọi người bị chặn không ra được Bờ Hồ.

Ông Quang nói là có thể chúng sẽ đàn áp mạnh. Chúng có thể bắt Phương Anh và tôi, mà bắt vào thời điểm này thì không hay lắm, vì vụ chị Minh Hằng đang nổi. Nhưng nếu Phương Anh có bị bắt thì cũng không sao, quan trọng là tôi phải tránh để khỏi bị bắt.

Cuộc biểu tình bị bóp nẹt nhưng vẫn diễn ra, Phương Anh lại thể hiện khá nổi trong cuộc biểu tình: đi đầu đoàn và là người duy nhất giơ biểu ngữ mà tôi là người chụp lại được.

Buổi chiều, 2 vợ chồng đến sân bóng No-U FC.

NGÀY 24.3

Ông Quang nói là thằng Hải điên lắm. Hấn quả trách bên dưới là tại sao không bắt Phương Anh. Cấp dưới nói lại là nó có làm gì đâu mà bắt.

Buổi chiều, hai vợ chồng ra ngoài thuê nhà nghỉ ở. Vì nhà thờ Thái Hà cho biết là họ sắp đón khách nhà dòng.

NGÀY 25.3

Vợ mục sư Nguyễn Trung Tôn đưa con ra Hà Nội khám, nhờ Phương Anh trông giúp ở bệnh viện Bạch Mai.

Vợ chồng quyết định thuê nhà nghỉ khác ở gần bệnh viện Bạch Mai.

Trưa vợ MS Tôn về, Phương Anh ở lại bệnh viện; chiều MS Tôn ra Hà Nội.

Phương Anh bị một tên bám theo vào thang máy và nhân lúc không có ai, hắn đã hành hung cô.

NGÀY 27.3

Buổi sáng, MS Tôn về Thanh Hoá để tham gia cuộc điều trần ở Quốc Hội Hoa Kỳ qua mạng Internet.

Buổi tối, Phương Anh nghỉ với con anh Tôn ở bệnh viện.

NGÀY 28.3

Buổi sáng, MS Tôn ra. Con gái anh xuất viện. Đầu chiều 2 bố con về.

Chiều tối, hai vợ chồng thăm đại tá/nhà văn Nguyễn Thế Kỷ. Buổi tối, gặp Tiến sỹ Trần Nhơn ở quán bia Chùa Bộc.

NGÀY 30.3

Buổi sáng, hai vợ chồng tham gia buổi “Cà phê vì Bùi Hằng” ở Bờ Hồ.

Ông Quang nói là Bộ Chính trị họp yêu cầu Hải đến nhưng hắn không đến.

Chiều tối, 2 vợ chồng về lại Đông Hà.

NGÀY 1.4

Ông Quang cho biết, Hoàng Trung Hải trả lời trong cuộc họp mới đây của Bộ Chính trị là hắn sẽ không từ bỏ chức vụ của mình, trừ khi ông Quang thừa nhận là có quan hệ với vợ chồng tôi, bấy lâu nay ông là người giúp đỡ vợ chồng tôi.

Ông Sang bắt lức và phó thác cho ông Quang xử lý Hải, ông sẽ ngấm ngầm ủng hộ.

Hải tiếp tục yêu cầu ông Quang cho ký lệnh bắt tôi, nhưng ông Quang không đồng ý.

Ông Sang và 2 ông khác giấu tên sẽ vào Huế tuần sau, yêu cầu ông Quang bố trí để gặp vợ tôi hoặc tôi.

Ông Quang cho biết, 70% Bộ Chính trị sẽ cùng tôi lật đổ chế độ này. Thời gian gần rồi.

NGÀY 31.3 - 4.4.2014

Cả nhà bị ốm.

NGÀY 5.4

Hai vợ chồng đưa Cu Tý (Lê Quảng Hà, con trai thứ hai) vào Huế khám, và vào chơi nhà anh Lê Duy Phước.

NGÀY 7.4

Hai vợ chồng và Cu Tý ra lại Đông Hà.

NGÀY 9.4

Ông Quang nói là ông Sang sẽ bố trí gặp vợ chồng tôi qua điện thoại.

NGÀY 13.4

Buổi chiều, vợ gọi điện cho ông Quang và gặp ông Sang. Vợ nói chuyện với ông Sang độ hơn 1 phút. Ông nói là ông gửi lời xin lỗi tôi. Ông hẹn mai sẽ gặp vợ chồng tôi ở Huế. Ông Quang dặn là có gì sáng mai gọi cho ông xem thế nào rồi vào.

Ông Quang nói là bây giờ mà gặp thì phải gặp cả 2 vợ chồng.

Hai thằng công an Quảng Trị ép xe máy làm bé Thiên Nga bị ngã trầy xước đầu gối, rất đau.

Ông Quang nói là chú biết Hùng vẫn chưa tin chú. Nhưng hãy thông cảm cho chú vì lúc này chú chưa xuất đầu lộ diện được. Nếu thằng Hải chỉ còn 10% người ủng hộ thì chú sẽ công khai ngay, nhưng bây giờ hắn vẫn còn 20% trong Bộ Chính trị ủng hộ.

NGÀY 14.4

Sáng, Phương Anh gọi cho ông Quang nhưng ông bận. Buổi chiều Phương Anh gọi lại, gặp cả ông Sang. Ông Sang nói là ông bận họp đột xuất, chứ không phải là ông lừa chúng tôi đâu. Ông sẽ bố trí gặp chúng tôi sau.

Ông Quang nói mai gọi lại cho ông xem thế nào.

Ông Quang bảo vợ thuật lại chuyện bé Thiên Nga (con gái út), bởi nhiều người còn thắc mắc.

Ông Quang nói là bọn chúng đang có kế hoạch bắt cóc Phương Anh. Ông nói nếu chúng bắt cóc thì không báo với công an Quảng Trị nữa (vì ở đó toàn tay chân của Hải) mà loan báo ngay trên mạng; sau 24 giờ mà chúng không thả thì tôi sẽ gọi điện thoại cho ông Quang.

NGÀY 15.4

Ông Quang nói sẽ cho biết tin vui lắm.

NGÀY 16.4

Ông Quang cho biết là chỉ còn 10% ủng hộ tên Hải nữa thôi (chỉ còn thành phần tro trên, vô liêm sỉ nhất). Hắn đã tỏ ra xuống nước và đề nghị ông Quang làm việc với chúng tôi xem chúng tôi muốn gì.

Hắn đã gây tai nạn gãy tay cho con trai của ông Quang. Vợ ông cũng bị tai nạn ô tô, mà ông điều tra ra là do tên Hải gây ra.

Ông Quang muốn vợ tôi bị bắt. Ông nói là có thể làm như vụ Phương Uyên: lấy máu viết dòng chữ "Đảng Cộng sản Việt Nam đi chết đi". (Thực ra, tôi sợ làm như thế mà bị bắt thì người ta sẽ nói là vợ tôi "chơi trội", học đòi theo người khác rồi bị bắt.)

Ông Quang nói là nếu chúng bắt cóc Phương Anh thì trong vòng 24 giờ ông sẽ chủ động liên lạc với tôi, nếu sau 24 giờ mà ông không liên lạc thì tôi sẽ liên lạc với ông.

Ông Sang nói là đang bận nên chưa bố trí gặp chúng tôi được.

NGÀY 18.4

Ông Sang nói là cuối tuần này sẽ gặp ở Huế. Ông Quang nói là ông Sang và một ông mà ông Quang giấu tên nữa nói là muốn gặp tôi ở Huế. Ông Quang nói là muốn gặp thì gặp cả 2 vợ chồng, chứ gặp một người thì không được.

Ông Quang nói là cứ để họ vào trước rồi ông sẽ cho người đón 2 vợ chồng tôi vào, kéo lại sợ âm mưu của họ hãm hại 2 vợ chồng tôi (dù ông nói là họ không dám đâu).

Ông cho biết là Chiến đã tỉnh lại rồi. Tỉnh lại, Chiến hỏi ngay tình hình vợ chồng tôi. Ông nói là để chuyển Chiến vào Huế.

NGÀY 19.4

Anh Lê Duy Phước trong Huế ra nhà Phạm Minh Vũ (Sep Phạm) xem tình hình nó thế nào, anh đến chở Phương Anh đến nhà Sep Phạm, rồi ở lại chỗ chúng tôi chơi.

Mimi (Lê Thanh Mai, con gái đầu) đột nhiên bị đau ruột. Buổi chiều, vợ đưa đi siêu âm, BS nói là bị viêm ruột. BS cho thuốc uống, nói là sáng mai đến khám lại.

NGÀY 20.4

Buổi sáng, Mimi đi khám rồi nhập viện. BS cho mổ. Lẽ ra đã mổ từ lần ra Hà Nội tháng 2.2013, nhưng lần đó tên Hoàng Trung Hải Hải đã chỉ đạo cho tay chân của hắn khám không ra bệnh cho con gái tôi.

Bác sỹ nói với vợ là tình hình sợ nguy hiểm, vì lẽ ra phải mổ lâu rồi. Vợ tôi lo lắm, tôi cũng lo.

Khoảng 2h chiều, Mimi mổ. Kết quả thành công tốt đẹp, vì BS nói là vết ruột thừa của Mimi lòi

ra rõ, to bằng ngón tay út của tôi, dễ phẫ thuật.

Vợ có gọi điện gặp ông Quang. Ông Quang nói là cả ông TT Sang và HT Hải đòi cùng gặp tôi. Điều này khiến ông ngạc nhiên. Hải nói với ông Quang là hỏi xem vợ chồng nó muốn gì.

Ông Quang nói với Hải là anh muốn gặp thì liên lạc với vợ chồng nó, tôi không liên quan gì đến chúng.

Ông Quang nói là ông mong chúng tôi tin ông. Ông nói là ông mong Hùng tin ông, ông mà làm gì sai với chúng tôi thì trời tru đất diệt. Tôi dặn vợ nói lại với ông là vợ chồng cháu tin chú.

Ông nói là sáng mai, muộn nhất là chiều mai ông sẽ cho người gửi cho vợ tôi 100 triệu VNĐ.

Nguyễn Chiến (Huế) có ra viện thăm; sau đó về cùng xe máy với anh Lê Duy Phước.

Ông Quang cho biết là Chiến đã vào Đà Nẵng; có thể vợ chồng tôi kiếm có vào đó gặp Chiến.

Ông nói là mấy anh em ở Đông Hà bảo vệ vợ chồng tôi đã bị quân của Hải giết hết rồi. Vợ nói là hay gặp 4 người, nay không còn thấy ai nữa.

NGÀY 22.4

Mimi ra viện, về nhà điều trị.

Ông Quang nói là Hải đề hớ ra với ông chuyện quân của hắn đã bắt người và lấy máy tính, điện thoại mà ông Quang từng gửi cho tôi (2 lần).

Hắn nói ông Quang là bố trí sắp xếp cho hắn gặp vợ chồng tôi, rồi có gì hắn trả máy tính, điện thoại lại cho. Nhưng ông vẫn nói là “tôi không liên hệ gì với chúng nó”.

NGÀY 23.4

Ông Quang nói là ông Sang đòi gặp riêng tôi, nhưng ông Quang nói là muốn gặp thì phải cả hai vợ chồng. Ông cũng nói thẳng với ông Sang là muốn gặp thì đến nhà nó mà gặp. Ông bực ông Sang.

Kế hoạch là sang tuần vợ chồng tôi sẽ vào Đà Nẵng, thăm gia đình em Đỗ Văn Bình. Sau đó, khi đi ra, sẽ có hai xe ôm, một xe bí mật đưa tôi đến chỗ Chiến, một xe đưa vợ con tôi về. Tôi sẽ ở chỗ Chiến chừng 10-20 ngày để chuẩn bị (sắp xếp lại chứng cứ...). Sau đó có thể tôi sang Mỹ trước.

Vợ đã gặp người mà ông Quang nhờ đưa cho chúng tôi 100 triệu VNĐ tại nơi tôi hay mua sữa cho con trên đường Hùng Vương. Anh ta tỏ vẻ sợ sệt, nói là 2 ngày nữa sẽ đưa tiền, vì anh ta mới làm nhà.

NGÀY 24.4

Ông Quang nói kế hoạch là thứ Hai tuần tới nữa (5.5), vợ chồng tôi sẽ kiếm có vào Quảng Nam thăm nhà chị Lê Thị Thu (mẹ em Đỗ Văn Bình, người bị công an Hoà Vang đánh chết). Sau đó, khi về thì ông sẽ bố trí xe ôm vờ đi theo hỏi rồi bí mật chở tôi đến chỗ Chiến. Tôi và Chiến sẽ hợp tác với nhau (sửa soạn tài liệu...). Còn vợ con tôi sẽ được ông cho người bảo vệ ra Đông Hà.

Ông nói, vụ này chỉ có ông, Chiến và vợ chồng tôi biết thôi. Ông không tin tưởng ai cả.

NGÀY 27.4

Buổi sáng, ông Quang cho biết là thằng Hải nói thứ Hai tuần tới sẽ gặp vợ chồng tôi ở Hà Nội. Ông nói là thằng Hải sẽ giao tiền trước và chỉ yêu cầu là chúng tôi không tố cáo nữa. Ông muốn

vợ hỏi ý tôi thế nào.

Buổi tối, vợ nói ý tôi là ưu tiên nghe theo lời chú, nhưng nếu lấy tiền rồi sau đập nó cũng được. Ông Quang nói ông cũng muốn thế.

NGÀY 28.1

Vợ đọc cho ông Quang nghe 3 lựa chọn theo thứ tự ưu tiên của tôi. Ông nói là ông cảm ơn tôi vì đã tin tưởng ông.

- (1) Cháu hợp tác với chú để làm chuyện đại sự, không cần đến số tiền kia;
- (2) Tạm thời thoả hiệp với nó để nó khỏi manh động, để có tiền, rồi sau đó hợp tác với chú để làm chuyện đại sự;
- (3) Thoả hiệp với nó để có tiền và yên ổn lo cho con cái và gia đình. Nếu sau này chú không hợp tác với cháu nữa thì cháu sẽ dùng phần lớn số tiền đó để làm việc có ích cho xã hội.

(Đây là tài sản của vợ chồng tôi mà hồi năm 2009, ông Nguyễn Minh Triết đã giữ, mục đích chính để khống chế vợ chồng tôi trong thời gian chúng tôi hợp tác với ông ta nhằm lật đổ bè lũ Nông Đức Mạnh – Nguyễn Tấn Dũng – Hoàng Trung Hải.)

Ông nói, nếu thế thì kế hoạch đi vào Quảng Nam hoãn lại. Cuối tuần vợ chồng tôi sẽ ra Hà Nội.

NGÀY 1.5

Ông Quang nói là ông cảm ơn tôi vì bài viết của tôi, rất tốt cho ông trong lúc này (bài "[Đề nghị Trung tướng Hoàng Kông Tư khởi tố một vụ án đặc biệt nghiêm trọng khác về tội vụ khống](#)"). Tôi viết bài đó vì biết chúng đang tấn công ông Quang (vụ Trung tướng Hoàng Kông Tư khởi tố phóng viên Nguyễn Hùng của trang BBC Tiếng Việt về tội “vụ khống” vì nói Dương Chí Dũng đưa hối lộ cho Thiếu tướng Trần Quang Tiệp, trợ lý của Bộ trưởng Công an Trần Đại Quang).

Cuối tuần chúng tôi sẽ ra Hà Nội.

Ông nói thằng Hải chắc thứ Ba sẽ đưa tiền. Thế lực hấn bây giờ yếu rồi.

NGÀY 2.5

Dự định chiều tối Chủ nhật (3.5) chúng tôi sẽ ra HN. Nhưng ông Quang lại báo lại là Hải nói hoãn, đến ngày 20.5 hấn mới trao tiền.

Hấn nói là tiền mấy ông kia giữ nữa (?), và đến lúc đó thì hấn sẽ giao.

Ông Quang nói là hy vọng khi tôi lấy được tiền, tôi sẽ không đổi ý, mà vẫn tố cáo hấn.

NGÀY 4.5

Dự kiến, khoảng 15.5, Phương Anh sẽ đi vào Phú Yên theo mấy người của Hội Phụ nữ Nhân quyền. Vợ rất muốn tôi đi cùng.

Tôi lại muốn về Hà Tĩnh thăm ba, nhưng cần hỏi qua ý ông Quang.

NGÀY 5.5

Ông Quang nói là bản thân ông không muốn tôi nhận tiền, 10 phần thì đến 7 phần không muốn rồi.

Ông mong tôi có tiền thì đừng đổi ý.

Ông nói ông cũng muốn tôi lấy tiền trước cho chắc ăn; rồi sau tố cáo. Nếu tố cáo được thì mình có tiền để mà bảo vệ mình; còn nếu không làm gì được, nhờ có trục trặc gì thì cũng có tiền.

Ông nói ông đã điều tra, lần này chắc chắn thằng Hải sẽ giao tiền (20.5). Ông nói chúng tôi "ăn mừng" đi là vừa.

Ông bảo tôi không nên về quê thăm ba, cũng như không nên đi theo vợ vào Phú Yên. Ông muốn bảo đảm an toàn cho chúng tôi.

NGÀY 6.5

Ông Quang bận họp. Ông chỉ kịp nói với vợ là Việt Nam đang nguy khốn.

NGÀY 7.5

20 tổ chức XHDS phát động biểu tình chống TQ (vụ đưa giàn khoan HD981 vào vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam) vào ngày 11.5.

Ông Quang bảo chúng tôi ra Hà Nội tham gia biểu tình. Ông nói tình hình căng lắm.

NGÀY 8.5

Ông Quang nói là thằng Hải đang nguy khốn. Hắn mà về Trung Quốc thì cũng bị giết. Bây giờ chỉ có Hùng mới cứu được hắn. Vì thế hắn đang yêu cầu Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Minh Triết đưa tiền để giao sớm cho Hùng.

Nhưng ông Quang nói là hắn lừa nhiều rồi, nên lần này có thể hắn cũng lừa tiếp. Vì thế phải phòng trước để khỏi thất vọng. Xác suất là 50/50 thôi.

Nếu hắn không đưa tiền thì tôi sẽ vào Quảng Nam với Chiến, sắp xếp chứng cứ, tài liệu và chọn thời điểm thích hợp để tung lên.

Ông dặn vợ chồng ra Hà Nội thì nhớ cố gắng đi đầu. Và xong thì về luôn trong ngày Chủ nhật.

NGÀY 9.5

Chiều tối, vợ chồng tôi ra HN, cùng Nguyễn Chiến (Huế), Lê Trung Hiếu (Đà Nẵng) và Lê Duy Phước (Huế).

NGÀY 10.5

7h sáng, hai vợ chồng cùng bé Mimi (Lê Thanh Mai) và 3 người trên ra đến Hà Nội.

Về nhà thờ Thái Hà, nhưng không còn chỗ. Máy anh em (cả anh Nguyễn Đức Quốc) ra thuê nhà nghỉ Ánh Hồng (6 Trần Quang Diệu).

Ông Quang nói là bọn chúng đã chuẩn bị xe buýt để bắt bớ. Hùng nhớ tùy cơ ứng biến.

NGÀY 11.5

Sáng đi biểu tình. Không có bắt bớ nhưng lực lượng an ninh, dân phòng, đoàn thanh niên rất đông.

Phương Anh khá nổi, nhưng bị bọn chúng "chăm sóc" kỹ. Bị đánh và cướp biểu ngữ mấy lần. Cuối cùng, không còn cách nào khác, chúng đập cho chân Phương Anh sưng vù nên đến đến Ngọc Sơn (trên đường biểu tình từ ĐSQ Trung Quốc đến nhà hát Lớn) thì phải dừng lại.

Ông Quang nói vợ chồng nên về sớm nên chiều tối, hai vợ chồng về lại Quảng Trị.

NGÀY 12.5

Ông Quang nói là tình hình đất nước đang căng thẳng, có thể xảy ra chiến tranh. Việc chúng nó đưa tiền thì chỉ nên tin 30% thôi.

NGÀY 13.5

Lúc đầu, ông Quang bảo cả hai vợ chồng tôi vào Sài Gòn để tham gia biểu tình trong đó (18.5), rồi sau đó đi Phú Yên theo chương trình của Hội Phụ nữ Nhân quyền. Sau ông lại bảo vợ tôi vào gặp Bình Dương và Đồng Nai để đưa tin về các vụ biểu tình bạo động. Ông nói Phương Anh vào Bình Dương để làm nổi hình ảnh của mình, có lợi cho ông. Ông bảo vợ tôi đăng tin "đi Bình Dương" trên Facebook – một điều tối kỵ.

Vợ đi đặt vé máy bay, mua ngày 16.8 (VietJet Air). Khi về sức nhớ là ông Quang bảo vào gặp Bình Dương, lại phải đi đổi vé lại. Ông Quang mắng vợ.

Một người của ông Quang dẫn Phương Anh đi mua vé, đưa cho Phương Anh 4 triệu VNĐ.

Giờ bay là 9h45 ngày 14.5.2014, tại Huế.

NGÀY 14.5

Sáng sớm, hai vợ chồng vào Huế để bay vào Sài Gòn.

Vào đến Sài Gòn khoảng 1h. Chưa kịp thuê khách sạn, vợ bắt taxi đi Bình Dương luôn.

Chiều tối Phương Anh có bạn chở về. Hai vợ chồng nghỉ tại khách sạn Hưng Thịnh, đường Rạch Bùng Binh, gần nhà thờ Kỳ Đồng.

Phương Anh chụp được khá nhiều ảnh. Tình hình rất nguy hiểm. Vợ suýt bị cướp máy mấy lần.

Chiều tối thì cả Phạm Minh Vũ và Đỗ Nam Trung vào Sài Gòn và đến nhậu cùng vợ chồng tôi và mấy anh em ở Sài Gòn. Buổi tối, Minh Vũ và Nam Trung đến nhà Nam Thiên ngủ. Tôi cũng đến nhà Nam Thiên mượn xe máy mẹ Nam Thiên (xe 50 phân khối).

Ông Quang nói với Phương Anh là nếu tình hình ở Sài Gòn biểu tình không thể diễn ra thì chúng tôi sẽ bay thẳng ra Hà Nội để tham gia biểu tình ngày 18.5.

NGÀY 15.5

Ông Quang lại yêu cầu vợ đi Đồng Nai.

Lúc đầu Phương Anh định đi xe ôm một mình.

Sau Minh Vũ và Nam Trung gọi điện bảo đi cùng. Ba người đi xe máy; Nam Trung chở Phương Anh bằng xe máy của Nam Thiên; Minh Vũ đi xe cúp 50cm³ mà tôi mới mượn hôm qua.

Khoảng 8h20, ba người rời Sài Gòn đi Đồng Nai.

10h17, Phương Anh gọi về: Công an chặn xe Phương Anh và Nam Trung bên ngoài khu công nghiệp AMATA, Tp Biên Hoà. Sau đó, hai người bị bắt.

Tôi khoá trang Facebook của Phương Anh. Không ngờ, buổi tối tôi lại thấy nick Facebook của Phương Anh hiện lên. Thì ra chúng đã thay được mật khẩu Gmail của Phương Anh qua số điện thoại của cô ấy mà chúng đang giữ, rồi từ Gmail chúng thay mật khẩu Facebook. Một sơ suất mà tôi không ngờ tới.

Ngày hôm sau, tôi gọi điện, nhắn tin vào số máy bí mật mà qua đó ông Trần Đại Quang vẫn

thường liên lạc với vợ tôi nhưng không được.

÷

Dù ông Quang không liên lạc với tôi, nhưng ngày 22.5 tôi vẫn [gửi thư ngỏ cho Bộ trưởng Công an Trần Đại Quang](#) và ĐBQH Dương Trung Quốc; và ngày 10.6, tôi lại gửi [đơn tố cáo Công an Đồng Nai](#) (về hành vi bắt giữ người trái phép, vi phạm luật tố tụng và khám xét nhà tùy tiện) đến Bộ trưởng Công an, Viện trưởng Viện KSNDTC và đồng kính gửi cho Bộ Chính trị, Quốc hội và ĐBQH Dương Trung Quốc. Trong cả hai đơn thư vừa nêu, tôi đều yêu cầu trả tự do cho Phương Anh và đưa vụ tố cáo bè lũ Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh về Bộ Công an điều tra và xử lý để thực hiện kế hoạch của ông Quang.

Cần lưu ý từ trước đến nay, ngoại trừ lần người của ông đưa cho Phương Anh 4 triệu VNĐ để mua vé máy bay hôm 13.5.2014, ông Trần Đại Quang chưa bao giờ đưa tiền cho chúng tôi cả. Thậm chí, một số lần Phương Anh còn phải chạy vạy để đưa tiền cho người của ông ở Đông Hà. Chúng tôi (buộc phải) hợp tác với ông Quang chủ yếu là vì đại cuộc của đất nước.

÷

Sau khi ra tù ngày 15.5.2015, Phương Anh đã thuật lại cho tôi những diễn biến trong tù. Hai ngày đầu sau khi bị bắt, Phương Anh cùng Minh Vũ và Nam Trung bị giam tại khu vực dành cho những người tham gia các vụ biểu tình bạo động. Tại đây, cô ấy đã khai ra vụ việc chúng tôi tố cáo Hoàng Trung Hải, Nguyễn Tấn Dũng và Nông Đức Mạnh, cũng như vai trò của cựu Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết trong vụ việc.

Ngay lập tức, Phương Anh được chuyển về trại tạm giam B5 của Công an tỉnh Đồng Nai. Một loạt điều tra viên của cả Công an tỉnh lẫn Bộ Công an (ở Sài Gòn) được huy động để thẩm vấn và điều tra. Thượng tá Hoàng Liên Sơn, phó thủ trưởng cơ quan an ninh điều tra Công an Đồng Nai, lúc đó đang ở Hà Nội để điều tra về một vụ tiền giả, được lệnh quay về để thụ lý vụ việc.

Ba người mặc sắc phục là Hoàng Thái Thi, Hoàng Liên Sơn, Phạm Minh Hà và đặc biệt là một người không mặc sắc phục tên là Nam thường xuyên khủng bố tinh thần, dùng nhục hình trong quá trình lấy cung Phương Anh. Đến ngày thứ 5 thì cô ấy gục ngã và khai ra vai trò của ông Trần Đại Quang. (Một nguyên nhân quan trọng ở đây là ông Quang đã không cho người liên lạc với Phương Anh như kế hoạch.)

Sau khi Phương Anh có quyết định khởi tố mấy hôm, người ta đã dẫn cô ấy đi gặp ông Trần Đại Quang. Thời gian là đầu buổi tối và địa điểm là một căn phòng bí mật. Phương Anh kể lại, trông ông Quang hôm ấy rất mệt mỏi, râu ria lởm chởm. Ông nói với cô ấy: “Chú đã tính toán sai lầm... Chú mệt mỏi lắm rồi... Giờ bọn họ sẽ tìm mọi cách bắt Hùng...” Ông khuyên cô ấy nên nghe lời các điều tra viên. Cuộc gặp diễn ra trong khoảng 1 tiếng.

Khoảng 1 tháng sau đấy thì Phương Anh được bố trí gặp ông Nguyễn Minh Triết theo cách tương tự. Ông ta lạnh lùng nói với Phương Anh: “Người ta khởi tố thế này là nhẹ rồi, khai ra làm

gì cho nặng thêm.”

Sau 2 cuộc gặp này, trong bối cảnh thường xuyên bị khủng bố cả tinh thần lẫn thể xác của các điều tra viên Công an Đồng Nai, Phương Anh đã đầu hàng hoàn toàn, gần như nhất nhất làm theo ý của họ. Các bản tự khai của cô ấy về vụ tố cáo, về vai trò của những nhân vật liên quan như ông Trần Đại Quang, ông Nguyễn Minh Triết đều bị họ huỷ bỏ. Họ buộc cô ấy phải khai rằng tôi đã ép buộc vợ ký vào các đơn thư tố cáo, trả lời phỏng vấn đài báo nước ngoài về vụ tố cáo, v.v.

TÀI LIỆU KÈM THEO

1. [01 video clip](#) mà tôi (vô tình) quay được bằng bút quay phim cài vào túi áo trong sáng 15.5.2014, ngay trước khi vợ tôi lên đường đi Đồng Nai (nếu link kia không xem được thì xem link khác [ở đây](#)). Tôi định đưa bút này cho vợ để bí mật quay phim khi đi Đồng Nai, nhưng vì vợ tôi mặc áo sơ mi không có túi áo nên không dùng được. Tôi cài lại bút vào túi áo mình, nhưng vô tình vẫn để máy ở chế độ quay phim và chiếc bút đã ghi lại toàn bộ cuộc trao đổi giữa hai vợ chồng chúng tôi ngay trước khi Phương Anh đi Đồng Nai.

Từ 14p55:

Lê Anh Hùng: *Hôm qua Minh báo sao? (Minh là mật danh chỉ ông Trần Đại Quang giữa hai vợ chồng, đề phòng những lần trao đổi bị ghi âm.)*

Lê Thị Phương Anh: *Hôm qua chú nói là... họ nói tuyên dương hai vợ chồng, tuyên dương anh; mấy bài báo anh viết hay quá; [ông Quang nói] nó đáng được tuyên dương. Ai cũng khen anh hết. Ông [Quang] mừng lắm. ... Bây giờ 100% ủng hộ anh rồi, ông [Hoàng Trung] Hải giờ không còn được phần nào nữa cả.*

Em hơi buồn với ông ấy.... Ông nói ri: “Phải nhớ để ý thằng Hùng, phải nói thằng Hùng cẩn thận.” Ông chưa bao giờ nói em một câu “cẩn thận” cả.

Từ 20p22:

Lê Thị Phương Anh: *Mấy người nói họ gửi lời thăm anh... Máy người trong bộ gửi lời thăm anh. [Hoàng Trung] Hải bây giờ yếu thế lắm rồi.*

2. Bản Xác Nhận của anh Nguyễn Đức Quốc ở Lăng Cô về việc chiều ngày 12.12.2013, anh đã nghe vợ tôi nói với anh là Bộ trưởng Công an Trần Đại Quang đứng đằng sau vợ chồng tôi. Bản Xác Nhận này có sự chứng thực của linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (Huế).
3. Băng ghi âm [cuộc trao đổi giữa vợ chồng tôi và ĐBQH Dương Trung Quốc cùng “luật sư” của ông](#) ngày 22.10.2013. Chỉ vài giây sau khi rời khỏi văn phòng làm việc của ông Dương Trung Quốc, vợ tôi đã khẳng định ngay với tôi rằng: “Thằng nó không phải luật sư mô. Thằng nó là người của ông [Hoàng Trung] Hải chứ không phải luật sư mô.” (Phút 32:30 của đoạn ghi âm; nếu link trên không nghe được thì [bấm vào link này](#); xem thêm bài: [“ĐBQH Dương Trung Quốc đã bị PTT Hán tắc Hoàng Trung Hải không chế?”](#))
4. Loạt bài vạch trần tội ác của bè lũ cướp nước và bán nước Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng cũng như những tên Việt gian tay sai khác trên trang mạng của Đài Tiếng Nói

NHỮNG NỘI DUNG QUAN TRỌNG RÚT RA TỪ TẬP TÀI LIỆU NÀY:

1. Cả 4 lãnh đạo chóp bu của chế độ (TBT Nguyễn Phú Trọng – Chủ tịch nước Trương Tấn Sang – Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng – Chủ tịch QH Nguyễn Sinh Hùng) đều bị PTT Hán tặc Hoàng Trung Hải và Trung Nam Hải khống chế, thao túng. (Mặc dù trong tài liệu này không có đoạn nào nhắc đến Chủ tịch QH Nguyễn Sinh Hùng nhưng việc ĐBQH Dương Trung Quốc gửi đơn thư của tôi cho ông ta và ông ta chấp nhận “công văn trả lời” của Bộ Công an về vụ việc đủ cho thấy ông ta cũng cùng một duộc với họ.) Trên thực tế, họ đã trở thành những tên tay sai đắc lực của Hán tặc Hoàng Trung Hải. Đó là lý do tại sao mặc dù Hoàng Trung Hải [bị tố cáo những tội ác tày trời](#) (khai man lý lịch, buôn lậu ma túy, giết người, bán nước...) suốt nhiều năm qua nhưng ông ta vẫn cứ “bình chân như vại”;
2. Quyền lực ở Việt Nam mấy năm qua thực tế nằm trong tay PTT Hán tặc Hoàng Trung Hải; cả một bộ máy từ TBT Nguyễn Phú Trọng trở xuống, đặc biệt là Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, đều nằm dưới sự điều khiển của hắn. (Trong câu chuyện tố cáo của chúng tôi, Hoàng Trung Hải đã khống chế và thao túng TBT Nông Đức Mạnh và Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng trước khi hắn ngồi vào chiếc ghế quan trọng thứ hai trong chính phủ là PTT phụ trách kinh tế từ ngày 2.8.2007.)

Điều này giải thích tại sao Việt Nam dần dần rơi vào vòng kiểm toả của Trung Quốc cả về chính trị lẫn kinh tế. Trung Quốc ngang ngược đưa giàn khoan HD981 vào sâu trong vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam nhưng Bộ Chính trị vẫn không dám kiện Trung Quốc ra toà án quốc tế. Trong khi Trung Quốc ngày đêm cải tạo, bồi đắp các đảo đá và biến chúng thành các căn cứ quân sự liên hoàn, bị cộng đồng quốc tế lên án gay gắt thì Quốc hội Việt Nam, nước chịu ảnh hưởng lớn nhất từ hành động của Bắc Kinh, vẫn im lặng, ngay cả một nghị quyết về Biển Đông cũng không có.

Với sự tác oai tác quái của tên gián điệp Hoa Nam Hoàng Trung Hải và sự cung cúc, tận tụy của bè lũ Việt gian bán nước Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh – Nguyễn Phú Trọng – Trương Tấn Sang, nguy cơ Việt Nam trở thành quận huyện của Trung Quốc lớn hơn bao giờ hết và ngày càng trở thành hiện thực, như những gì mà chúng ta đã được chứng kiến suốt mấy năm qua.

Trên cương vị PTT “phụ trách kinh tế”, đứng đầu hàng loạt ban chỉ đạo nhà nước, thò tay vào bộ máy an ninh với chức vụ Chủ tịch Ủy ban An ninh Hàng không Dân dụng Quốc gia, chui vào bộ máy quân sự với chức vụ Chủ tịch Ủy ban Quốc gia Tìm kiếm Cứu nạn, Hoàng Trung Hải ngày càng tác oai tác quái, gây ra bao thảm họa cho đất nước mà chẳng ai ngăn chặn được hắn: 90% các dự án hạ tầng trọng điểm quốc gia, hàng loạt khu rừng đầu nguồn, [khu vực Vũng Áng – cảng Sơn Dương](#) (Hà Tĩnh), [khu vực Vĩnh Tân](#) (Tuy Phong, Bình Thuận)... lần lượt rơi vòng kiểm soát của Trung Quốc; [cửa ngõ biên giới Việt – Trung bị mở toang](#) bằng các tuyến cao tốc đã và đang được gấp rút xây dựng;

3. Bộ trưởng Công an Trần Đại Quang nắm trong tay bằng chứng bán nước của hai tên Lê Chiêu Thống hiện đại là TBT Nguyễn Phú Trọng, CTN Trương Tấn Sang và dĩ nhiên là cả PTT Hán tặc Hoàng Trung Hải. (Lưu ý đoạn nói về việc ông Trần Đại Quang “lật bài ngửa” với TBT Nguyễn Phú Trọng và CTN Trương Tấn Sang bằng cách trưng ra bằng

chứng phạm tội bán nước của họ ở trang 24 và trang 26 của tài liệu tố cáo này.) Ông Quang không có bằng chứng bán nước của Nguyễn Tấn Dũng mà chỉ tìm cách không che ông ta qua vụ tố cáo của chúng tôi;

4. Ông Trần Đại Quang muốn hợp tác với vợ chồng tôi để chống lại bè đảng cướp nước và bán nước Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Trương Tấn Sang – Nguyễn Phú Trọng nhằm 2 mục đích:

- (i) Bảo vệ đất nước trước băng đảng cướp nước và bán nước nói trên;

- (ii) Bảo vệ quyền lực của mình và tranh giành ngôi vị Tổng Bí thư với các đối thủ khác.

Trong hai mục đích trên, mục đích thứ hai mới là quan trọng nhất đối với ông Trần Đại Quang. Với bằng chứng bán nước của Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang, ông Quang dễ dàng buộc hai người này phải ủng hộ ông ta ngồi vào ghế Tổng Bí thư. Tuy nhiên, Nguyễn Tấn Dũng lại là đối thủ hết sức đáng gờm, nhờ sự ủng hộ của phần lớn Ban Chấp hành TW Đảng (do không biết ông ta đã bị Bắc Kinh không chế, thao túng), và cùng với sự hậu thuẫn hết mình của Trung Nam Hải thì khả năng ông ta giành ngôi vị TBT ở Đại hội Đảng lần thứ XII là rất lớn.

Vì thế, ông Quang đã cố đẩy vợ tôi vào “điểm nóng” Bình Dương và Đồng Nai ngay giữa lúc các cuộc biểu tình bạo động vẫn chưa hoàn toàn chấm dứt. Ông ta muốn vợ tôi bị bắt rồi khai ra vụ tố cáo Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh. Khi đó, ông ta sẽ dễ dàng buộc Nguyễn Tấn Dũng phải ủng hộ ông ta ngồi vào ghế Tổng Bí thư, nếu không muốn đưa vụ tố cáo ra toà. Còn nếu Phương Anh bị xét xử về tội “vu khống” thì với các bằng chứng mà ông ta tìm cách trao cho tôi, phiên toà sẽ trở thành quả bom nguyên tử chôn vùi chế độ.

Ông Trần Đại Quang sợ rằng sau khi chúng tôi nhận lại tiền bạc của mình từ băng đảng Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh – Nguyễn Minh Triết (theo kế hoạch chúng tôi sẽ gặp họ vào ngày 20.5.2014), nếu ông ta trao chứng cứ phạm tội của băng đảng này (cũng như của Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang) cho tôi để tôi tung lên mạng thì chế độ này sẽ sụp đổ. Lúc đó ông ta khó mà kiểm soát được tình hình để thoả giấc mơ lãnh tụ, dù rằng nếu vậy thì những gì ông ta làm cho đất nước cũng đã xứng đáng được lưu vào sử sách rồi.

(Ông Quang muốn Phương Anh phải bị bắt trước ngày 20.5.2014 bằng mọi giá: [1] Trước khi Phương Anh vào Bình Dương và Đồng Nai, ông ta yêu cầu Phương Anh đăng trên Facebook thông báo với mọi người là sẽ vào Bình Dương – việc đi vào hai “điểm nóng” này thời điểm đó đã hết sức nguy hiểm, việc đăng tin công khai như thế nữa thì chẳng khác nào “lạy ông tôi ở bụi này”; [2] ông ta còn nói với Phương Anh là nếu xem chừng biểu tình không thể diễn ra ở Sài Gòn ngày 18.5 thì vợ chồng tôi sẽ bay thẳng ra Hà Nội để tham gia biểu tình chống Trung Quốc ngày hôm đó. Cuộc biểu tình chống Trung Quốc ở Hà Nội ngày 18.5 cũng bị đàn áp mạnh, gần như không thể diễn ra, một số người bị bắt và thậm chí suýt bị truy tố.)

LỜI KẾT

Ông Trần Đại Quang đã không lường trước tình huống vợ tôi bị đe dọa, khủng bố tinh thần và tra tấn rồi thúc thủ trước các điều tra viên quỷ quyệt và độc ác trong một trại giam khét tiếng bậc

nhất ở miền Nam.

Việc hai đồng đội Đỗ Nam Trung và Phạm Minh Vũ nhanh chóng đầu hàng Công an Đồng Nai (Nam Trung sau 1 ngày và Minh Vũ sau 3 ngày) đã tác động mạnh đến tâm lý của Phương Anh, một người mẹ với 3 đứa con thơ dại đang vất vưởng ở ngoài, khiến cô ấy đầu hàng trong bối cảnh phải đương đầu với áp lực khủng khiếp, trong đó có 3 ngày bị biệt giam vào phòng tối đến mức bị ngất xỉu và phải vào bệnh xá cấp cứu. Sự non nớt về tâm lý và kiến thức pháp luật của Phương Anh là điều mà ông Quang đã không tính tới.

Việc ông Trần Đại Quang chưa bao giờ thực hiện đúng lời hứa với chúng tôi (như gửi quà, điện thoại hay gặp tôi trực tiếp, cho người bắt liên lạc với Phương Anh sau khi cô bị bắt... vì sự thận trọng quá mức của ông) lại càng khiến niềm tin mà Phương Anh đặt vào ông bị lung lay vào đúng thời điểm mà cô cần đến nó nhất. Tuy hợp tác với chúng tôi để mưu chuyện quốc gia đại sự nhưng ông ta lại sợ bị chỉ trích là đứng sau vợ chồng tôi, mặc dù băng đảng Hoàng Trung Hải chẳng lạ gì chuyện đó, còn các vị chóp bu thì đều biết tổng và đã bị ông ta nắm gáy.

Ông Trần Đại Quang cứ bắt Phương Anh xoay như chong chóng, đi hết nơi này đến nơi nọ, khiến cô ấy phải bỏ bê việc chăm sóc con cái, còn người ngoài thì cứ nghĩ là cô ấy không đoái hoài gì đến con cái. Nhiều lần cô ấy đã tỏ thái độ bất bình với tôi về ông Quang. Việc ông yêu cầu Phương Anh đến “điểm nóng” Bình Dương và Đồng Nai nhưng lại không nói trước cho chúng tôi biết về khả năng bị bắt khiến cô ấy không được chuẩn bị tốt nhất về tâm lý cũng như những kiến thức pháp lý tối thiểu để tự bảo vệ mình khi bị bắt trong tình cảnh như thế. (Những lần khác ông đều nói trước với Phương Anh khả năng bị bắt để cô ấy và cả tôi chuẩn bị, nhưng lần này thì ông bảo cô vào đây để tạo thuận lợi cho ông, còn chúng tôi thì chỉ nghĩ là sắp gặp những kẻ mình tố cáo vào ngày 20.5.2014 thôi. Trong [video clip](#) mà tôi vô tình quay được ngay trước khi Phương Anh lên đường đi Đồng Nai vào sáng 15.5.2014, đoạn từ 4p30 – 5p, cô ấy còn rủ tôi đi Đồng Nai – “...ở nhà chỉ cho buồn”. Nghĩa là Phương Anh không hề nghĩ mình sẽ bị bắt. Mặc dù tôi không đi, do tôi vốn thận trọng, nhưng đây là một bằng chứng xác thực nữa cho thấy ông Quang đã cố tình lừa gạt vợ chồng tôi.)

Theo tôi, ông Trần Đại Quang thừa khả năng chuyên chứng cứ phạm tội của bè lũ Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh – Nguyễn Phú Trọng – Trương Tấn Sang cho tôi theo cách này hay cách khác, nhưng ông ta đã không làm. Sau khi Phương Anh bị bắt, ông ta cũng không hề liên lạc với tôi để phối hợp hành động. Nếu tôi không cảnh giác thì đã sa vào bẫy và bị Công an Đồng Nai bắt khi Công an Quảng Trị báo với mẹ Phương Anh là cho người đến Công an Đồng Nai để “bảo lãnh” cho Phương Anh hôm 19.5.2014. Ông ta cũng không thêm đoái hoài gì đến tình cảnh khó khăn của mấy bố con tôi sau khi Phương Anh bị bắt.

Ngày 26.7.2014, tôi đã viết trên Facebook thế này:

Sự hèn nhát thường ỉn náu trong cái lô cốt mang tên “thận trọng”, mà phần thưởng thì chẳng bao giờ tự đến với những kẻ hèn nhát.

Thời thế trao cờ vào tay mà không dám phát hoặc chỉ biết nghĩ đến lợi ích cá nhân thì rồi không chỉ sẽ bị gạt ra ngoài mà còn trở thành tội đồ của lịch sử.

Ấy là tôi muốn ám chỉ Nguyễn Minh Triết trước kia và Trần Đại Quang bây giờ, những kẻ đã được thời thế trao cờ vào tay (riêng Trần Đại Quang thì những hai lần – một lần vào cuối năm 2011, đầu năm 2012) nhưng đáng tiếc là họ lại chỉ biết lợi dụng lòng yêu nước và sự chân thành của chúng tôi cho lợi ích cá nhân ích kỷ của họ. (Tôi tin là thông điệp trên đã đến tai ông Trần Đại Quang – vì Facebook cũng như blog của tôi luôn được “quan tâm” kỹ.) Năm 2012, sau khi

nhờ vụ việc của chúng tôi mà được liên minh ma quỷ Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nguyễn Phú Trọng hứa hẹn giành cho chiếc ghế Tổng Bí thư khoá tới, ông Trần Đại Quang cũng đã bỏ mặc vợ chồng tôi khi cả hai chúng tôi rơi vào tận cùng của nỗi tuyệt vọng. Họ là những kẻ chỉ muốn kiếm chác trên nỗi đớn đau của chúng tôi, trên nỗi bất hạnh của dân tộc Việt Nam.

Rõ ràng, gánh nặng trên vai Phương Anh vượt quá khả năng chịu đựng của cô ấy. Đây tuy là điều rất đáng tiếc nhưng với một phụ nữ mới chỉ học đến lớp 7, một người mẹ trẻ của ba đứa con thơ dại lại vô cùng đơn độc trong hang cọp thì cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Điều đáng ngạc nhiên ở đây là khi Phương Anh đã dũng cảm cùng chồng đứng đơn tố cáo những tội ác khủng khiếp của những kẻ đang nắm trong tay vận mệnh đất nước mà không một tổ chức hay cá nhân có tiếng nói trong xã hội nào lên tiếng, dù chỉ là yêu cầu nhà chức trách làm rõ trắng đen vụ tố cáo chứ không cần phải ủng hộ chúng tôi. Chúng tôi đã làm hết sức mình trong tình cảnh quá đơn độc và nguy hiểm suốt một thời gian dài.

Cho dù có thể số phận của đất nước này đã không cho phép tôi làm được một điều gì đó thật sự lớn lao thì ít nhất tôi cũng đã hoàn thành được một sứ mạng không kém phần cao cả mà định mệnh đã run rui “phó thác” cho mình: Vạch trần những tội ác tày trời của bè lũ cướp nước và bán nước Hoàng Trung Hải – Nguyễn Tấn Dũng – Nông Đức Mạnh – Nguyễn Phú Trọng – Trương Tấn Sang.

Để cứu Việt Nam thoát khỏi hiểm hoạ Trung Quốc, mở đường cho công cuộc canh tân đất nước, trước hết chúng ta cần biết được SỰ THẬT.

Tôi luôn sẵn sàng sống chết để bảo vệ SỰ THẬT ấy./.

Hà Nội, ngày 1.7.2015

Lê Anh Hùng

Điện thoại: 01243210177

Email: lehunglpa@gmail.com

Blog: www.leanhhung.com

FB: facebook.com/lehunglpa

Skype: lehunglpa

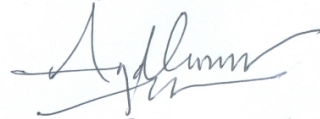
BẢN XÁC NHẬN

Vào lúc 17h ngày 12/12/2013. Tại quán ăn Bé Thân thị trấn Lũng Lô.

Khi gia đình tôi cùng vợ chồng Lê Anh Hưng đi ăn tối tại quán hên, tôi thức ăn đi đơn 11 nhưng mọi người vẫn ngồi chờ cô Lê Thị Phượng Anh vì cô ấy nghe điện thoại, sau hơn 30 phút nghe điện thoại cô Phượng Anh quay lại bàn ăn, tôi hỏi Phượng Anh gọi điện gì rồi lâu thế, mọi người chờ em lâu lắm em có biết không, Phượng Anh nói với tôi: cho em xin lỗi vì em phải nghe điện thoại của chú ở bộ công an, tôi hỏi Phượng Anh: ơ vậy?

Phượng Anh trả lời tôi: Chú Quang - Trần Đại Quang
Tôi nói với Phượng Anh có phải ông này là chú bộ công an không - Phượng Anh trả lời với tôi: Dạ đúng rồi.

Huế ngày 27/7/2014.

Nguyễn Đức Quốc.

CMND số: 191 082 311.

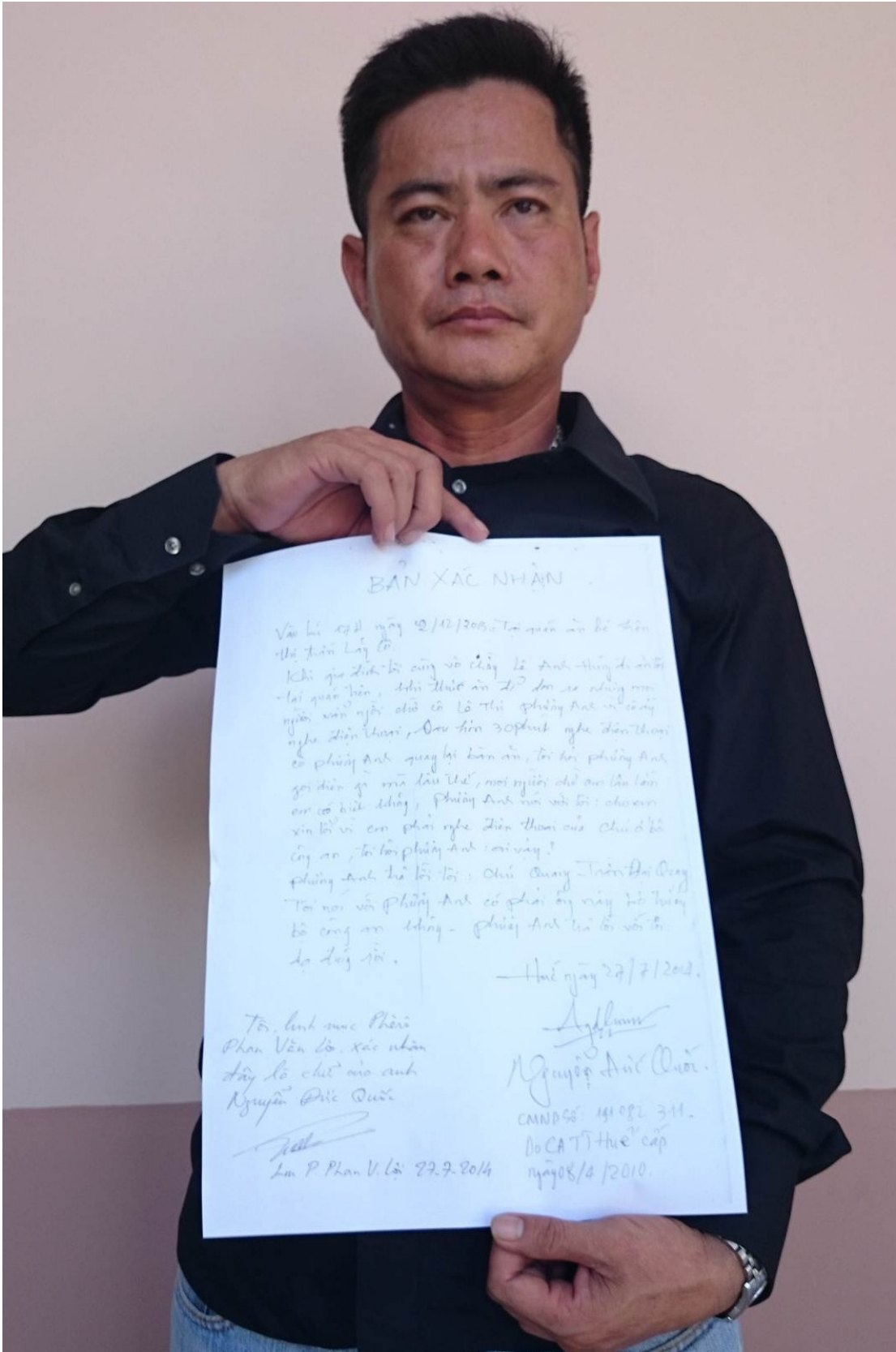
Do CA TT Huế cấp

ngày 08/4/2010.

Tôi, linh mục Phêrô
Phan Văn Lộc, xác nhận
đây là chữ của anh
Nguyễn Đức Quốc

Lm P. Phan V. Lộc 27-7-2014

Ảnh: Anh Nguyễn Đức Quốc với Bản Xác Nhận có sự xác thực của LM Phan Văn Lợi

MỘT SỐ DIỄN TIẾN LIÊN QUAN ĐẾN VỤ PHƯƠNG ANH BỊ CÔNG AN ĐỒNG NAI BẮT VÀ TRUY TỐ

Ngày 27.5, báo chí “lề đảng” loan tin việc Công an Đồng Nai thông báo đã [bắt giữ 3 thành viên Việt Tân](#). “...Tại cơ quan điều tra bước đầu ba đối tượng khai tố chức phản động Việt Tân chỉ đạo và cung cấp tiền cho chúng xuống đường kích động biểu tình...”

Ngày 2.6, LS Trần Thu Nam, người đã ký hợp đồng hỗ trợ pháp lý với Phương Anh làm việc với Công an Đồng Nai về vụ Phương Anh và được họ đưa cho một văn bản viết tay của Phương Anh đề nghị huỷ hợp đồng đã ký với LS Trần Thu Nam.

Ngày 5.6, báo Nhân Dân đăng bài [“Thêm những bằng chứng về sự chống phá Việt Nam của Việt Tân”](#), trong đó nêu đích danh Lê Thị Phương Anh, Phạm Minh Vũ và Đỗ Nam Trung là thành viên Việt Tân.

Ngày 16.6, theo đề nghị của tôi, LS Nguyễn Văn Miếng nộp hồ sơ xin cấp Giấy Chứng nhận Bào chữa (GCNBC) cho Phương Anh tại Cơ quan ANĐT Đồng Nai. Ngày 21.6, LS Miếng báo cho tôi: “Đáng lẽ ba ngày sau phải có kết quả, nay hết 5 ngày rồi chẳng thấy gì. Sang tuần nếu không có kết quả gửi về tôi sẽ khiếu nại.”

Ngày 30.6, LS Miếng gửi đơn khiếu nại lên Cơ quan ANĐT và Viện KSND Đồng Nai về việc chậm cấp GCNBC.

Tối 3.7, thượng tá Hoàng Liên Sơn, phó thủ trưởng Cơ quan ANĐT CA Đồng Nai, điều tra chính vụ Phương Anh, gọi điện cho LS Miếng báo là ngày 23.6, Cơ quan ANĐT đã gửi thư mời LS lên làm thủ tục cấp GCNBC vì Phương Anh đã đồng ý, và hỏi LS Miếng đã nhận được chưa. Viên thượng tá này cũng báo với LS Miếng là Phương Anh đã đồng ý (?). LS Miếng email cho tôi: “Về việc này, tôi không nhận được thư của CQAN gửi cho tôi ghi ngày 23/6 và không việc gì họ phải mời vì tôi đã làm thủ tục, chỉ có cấp GCNBC hay không mà thôi. Nên ông Sơn đã nói không đúng. Còn việc chị Anh cứ thay đổi yêu cầu trong khi yêu cầu trước chưa kịp thực hiện là điều tôi không hiểu nổi. Chưa cơ quan nào trả lời khiếu nại.”

Sáng 7.7, Cơ quan ANĐT đã chuyển cho LS Miếng tờ giấy viết tay của Phương Anh từ chối LS: "Trước tôi đã đồng ý yêu cầu của chồng tôi là Lê Anh Hùng sn 1973. Nay tôi thấy tôi tự bào chữa cho tôi trước tòa án được, tôi không đồng ý với yêu cầu của chồng tôi (Lê Anh Hùng)". Sau đấy, LS Miếng đã gặp Phương Anh tại Trại giam B5 và Phương Anh xác nhận điều đó. (Phương Anh cũng cho LS Miếng biết là đã huỷ luôn yêu cầu LS Hà Huy Sơn.)

Ngoài LS Nguyễn Văn Miếng, tôi còn mời LS Hà Huy Sơn ở Hà Nội để bào chữa cho Phương Anh. Và LS Sơn cũng rơi vào tình trạng tương tự như LS Miếng. (Tối 3.7, LS Sơn cũng được thượng tá Hoàng Liên Sơn thông báo bằng điện thoại vào như trên rồi hỏi LS Sơn là đã nhận được giấy mời của họ gửi hôm 23.6 chưa?! Trước đó, LS đã gửi cho Cơ quan ANĐT 2 công văn đề nghị cấp GCNBC, 1 vào ngày 13.6 và 1 vào ngày 23.6.)

Sau buổi làm việc với Cơ quan ANĐT Đồng Nai sáng ngày 15.6.2014, LS Nguyễn Văn Miếng đã gửi email cho tôi rằng họ đã nói với ông: “Hành vi của Phương Anh đã bị an ninh theo dõi từ trước, có thể khếch các tội Lật đổ 79, Tuyên truyền 88, Lợi dụng 258, Khủng bố 84, Gây rối 245.”

Nghĩa là Cơ quan ANĐT Đồng Nai đã tìm MỌI CÁCH để ép buộc Phương Anh phải từ bỏ luật sư độc lập và sẵn sàng tưởng tượng ra đủ thứ tội với hình phạt lên đến mức tử hình (Điều 79 BLHS) để đe dọa và lung lạc Phương Anh.

Âm mưu của những kẻ bị vợ chồng tôi tố cáo và tay chân của họ ở Công an Đồng Nai là bịt miệng Phương Anh, vô hiệu hoá vụ tố cáo. Chính vì vậy, trong bản [Kết luận Điều tra số 06/KLĐT-PA92](#) ngày 31.10.2014 của Cơ quan ANĐT Đồng Nai về vụ Phương Anh – Minh Vũ – Nam Trung chứa đầy thông tin sai sự thật. Xin đơn cử:

1. Vợ chồng tôi tổ chức đám cưới ngày 24.5.2003, nhưng trong KLĐT lại ghi là năm 2002;
2. Ngày 2.11.2005, vợ chồng tôi mới rời Hà Nội vào Đông Hà (điều này còn thể hiện rõ trong “Kết luận Điều tra” của Công an Quảng Trị năm 2010 về vụ của tôi) nhưng KLĐT lại ghi là: “Trong năm 2003, hai vợ chồng chuyển về sống cùng mẹ ruột ở Khu phố 7, Phường 5, Thị xã Đông Hà, Quảng Trị.” Bản KLĐT không hề đề cập đến thời gian vợ tôi làm việc ở Cty May Việt Tiên (từ tháng 4.2005 – 11.2005), nơi cô ấy bị lừa tham gia vào băng đảng ma túy của Phó Thủ tướng Hán tặc Hoàng Trung Hải.
3. Bản KLĐT không hề nhắc đến việc vợ chồng tôi nộp đơn tố cáo cho ĐBQH Dương Trung Quốc vào ngày 16.9.2013 và ông này đã chuyển cho Bộ Công an nhưng cho đến khi Phương Anh bị bắt là đã 8 tháng nhưng vẫn chưa hề được giải quyết.
4. Công an Đồng Nai chỉ dựa trên lời khai một chiều của vợ tôi để khẳng định là tôi đã ép buộc cô ấy phạm tội vu khống lãnh đạo nhà nước, trong khi bản thân cô ấy từng nằm trong đường dây ma túy của PTT gốc Tàu Hoàng Trung Hải, nghĩa là cũng từng phạm tội. **Một người vợ biết chồng bị “tâm thần” (như khẳng định của nhà chức trách Việt Nam) mà lại nghe theo lời chồng để làm chuyện phi pháp thì trên đời này có lẽ chỉ có trong “kết luận điều tra” của Cơ quan ANĐT Đồng Nai.**

Chừng đó đủ cho thấy rằng cái gọi là “Kết luận Điều tra” của Cơ quan ANĐT Đồng Nai là một sự bịa đặt trắng trợn, vô liêm sỉ, chà đạp lên những nguyên tắc pháp lý cơ bản nhất.

Ngày 28.11.2014, Viện KSND Đồng Nai ra [Cáo trạng số 139/CT-VKS-P2](#), chủ yếu lặp lại những nội dung của Kết luận Điều tra nói trên.

Ngày 12.2.2015, Toà án Nhân dân tỉnh Đồng Nai tuyên án Lê Thị Phương Anh 12 tháng, Đỗ Nam Trung 14 tháng và Phạm Minh Vũ 18 tháng tù giam, trong một phiên toà được tổ chức cận kề ngày Tết và không một đại diện ngoại giao nào của nước ngoài được phép tham dự.

Xem thêm:

- 1) [Hãy lên tiếng bảo vệ Lê Thị Phương Anh – nhân chứng tội ác của lãnh đạo nhà nước Việt Nam](#) (nếu link đó không xem được thì xem [ở đây](#)).
- 2) Việt Nam Thời Báo: [TNLT Lê Thị Phương Anh: Cán bộ điều tra dùng nhục hình trong quá trình lấy cung](#)
- 3) RFA: [Lời chứng của một nữ tù nhân lương tâm](#)